

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на виведений капітал

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13–17, ст. 112) такі зміни:

1. Підпункт 9.1.1 пункту 9.1 статті 9 викласти в такій редакції:

"9.1.1. податок на виведений капітал/податок на прибуток підприємств".

2. У пункті 14.1 статті 14:

1) у підпункті 14.1.9 слово і цифру "розділу III" замінити словами і цифрами "підрозділу 4¹ розділу XX";

2) у підпункті 14.1.13:

в абзаці першому слово "товари" замінити словами "майно (в тому числі товари, необоротні активи)";

доповнити підпункт підпунктами "г" і "г" такого змісту:

"г) товари (роботи, послуги), передані пов'язаній особі за договором, який передбачає виконання такою особою своїх зобов'язань щодо оплати в строки, що перевищують 24 місяці з моменту їх отримання;

г) майно (в тому числі товари, необоротні активи), нестача якого виявлена під час інвентаризації, за умови, що балансова вартість такого відсутнього майна (станом на дату проведення інвентаризації) перевищує 5 відсотків сукупної балансової вартості відповідної однорідної групи майна, щодо якого проводиться інвентаризація (за винятком списання нестачі у межах норм природного убутку або пересортиці), та платник податку не звернувся до відповідних органів щодо порушення кримінальної справи або притягнення винних осіб до відповідальності або не вжив заходів до стягнення у зв'язку з нестачею суми компенсації із зберігача, страхової компанії тощо. Під однорідною групою майна для цілей цього підпункту

розуміється сукупність майна, що об'єднується за ознакою однорідності сировини і матеріалу, призначення, способу виробництва тощо. Якщо платником податку визначено однорідну групу майна (товарів, необоротних активів) відповідно до облікової політики підприємства, то використовуються відповідні положення облікової політики підприємства";

3) підпункт 14.1.49 викласти в такій редакції:

"14.1.49. дивіденди – виплата у грошовій формі та/або у формі, відмінній від грошової (в тому числі шляхом заліку зустрічних вимог, відступлення права або переведення боргу), що здійснюється юридичною особою – емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів власнику таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, на підставі рішення про виплату дивідендів вищого органу управління юридичної особи, прийнятого відповідно до законодавства та установчих документів юридичної особи.

Для цілей оподаткування відповідно до підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу до дивідендів прирівнюється також платіж у грошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника (учасників) у зв'язку з розподілом (відрахуванням) чистого прибутку (його частини)";

4) підпункт 14.1.71 викласти в такій редакції:

"14.1.71. звичайна ціна – грошовий вираз вартості майна (в тому числі товарів, необоротних активів), робіт (послуг), що визначається для:

14.1.71.1. робіт (послуг) – на рівні ціни, визначеної в договорі;

14.1.71.2. майна (в тому числі товарів, необоротних активів) – за такими правилами в порядку їх черговості:

а) не нижче ціни придбання майна (товарів), а для необоротних активів – не нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються операції продажу (відчуження), ліквідації таких необоротних активів. У разі неможливості визначення зазначених показників, а для цілей розділу III цього Кодексу також у разі придбання товарів у пов'язаної особи – резидента використовуються правила підпункту "б" цього підпункту;

б) не нижче середньозваженої ціни продажу (відчуження) товарів, яка визначається шляхом ділення загальної суми доходу від продажу (відчуження) відповідного товару непов'язаним особам протягом останніх трьох місяців (включаючи місяць, в якому здійснений продаж) на кількість такого товару, від продажу якого (яких) був отриманий дохід. Середньозважена ціна продажу (відчуження) сезонного товару або товарів (робіт, послуг), ціна на які залежить від сезонного коливання споживчого

попиту, за вибором платника податку визначається шляхом ділення загальної суми доходу, отриманого платником податку від продажу (відчуження) відповідного товару непов'язаним особам протягом відповідного (аналогічного) місяця попереднього року, на кількість такого товару, від продажу якого (яких) був отриманий дохід. Така середньозважена ціна коригується з урахуванням зміни споживчих цін за попередні 12 місяців. Цей підпункт застосовується, якщо обсяг продажу товарів непов'язаним особам перевищує обсяг продажів товарів пов'язаним особам. У разі неможливості визначення зазначених показників використовуються правила підпункту "в" цього підпункту;

в) ціна, визначена на рівні виробничої собівартості, яка розрахована за правилами бухгалтерського обліку, в порядку, визначеному в обліковій політиці платника податку, або із застосуванням принципу "витагнутої руки" відповідно до статті 39 цього Кодексу, але без подання звіту та підготовки документації.

Правила, встановлені підпунктами "а", "б" і "в" цього підпункту, застосовуються послідовно в порядку їх черговості.

У разі якщо ціни (націнки) на товари підлягають державному регулюванню згідно із законодавством (у тому числі шляхом погодження тарифів регулятором), звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайною ціною вважається ціна, визначена сторонами договору, але не нижче за мінімальну або індикативну ціну.

Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта за такою оцінкою є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування.

Під час проведення аукціону (публічних торгів) звичайною вважається ціна, яка склалася за результатами такого аукціону (публічних торгів), обов'язковість проведення якого (яких) передбачено законом.

Якщо постачання товарів здійснюється на підставі форвардного або ф'ючерсного контракту, звичайна ціна визначається на дату визначення ціни відповідно до такого контракту.

Якщо продаж (відчуження) товарів, у тому числі майна, переданого у заставу позичальником з метою забезпечення вимог кредитора, здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною ціною є ціна, сформована під час такого продажу (відчуження).

Під час проведення перевірки платника податку контролюючий орган має право надати запит щодо відповідності вартості майна (в тому числі товарів, необоротних активів) рівню звичайної ціни, а платник податку зобов'язаний надати письмове пояснення щодо застосованого правила

визначення звичайної ціни та інформацію про показники (дані та їх джерела), які були використані для цього.

Обов'язок доведення того, що вартість майна (в тому числі товарів, необоротних активів) не відповідає рівню звичайної ціни, покладається на контролюючий орган, який зобов'язаний доводити таку невідповідність виключно шляхом застосування правил, встановлених цим підпунктом.

У разі відхилення договірної вартості майна (у тому числі товарів, необоротних активів) платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайних цін у межах 20 відсотків таке відхилення не може бути підставою для визначення (нарахування) податкового зобов'язання, коригування показників податкової звітності.

База оподаткування, визначена із застосуванням звичайних цін, використовується контролюючими органами для проведення розрахунку податкових зобов'язань та коригування показників податкової звітності за результатами проведення перевірки. Правила визначення звичайної ціни, передбачені цим підпунктом, не застосовуються для цілей статті 39 цього Кодексу";

5) у підпункті 14.1.84 слово і цифру "розділу III" замінити словами і цифрами "підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу";

б) підпункт 14.1.121 викласти в такій редакції:

"14.1.121. неприбуткові підприємства, установи та організації – неприбуткові підприємства, установи та організації, які не є платниками податку на виведений капітал відповідно до пункту 133.4 статті 133 цього Кодексу";

7) абзац одинадцятий підпункту "а" підпункту 14.1.159 викласти в такій редакції:

"сума отриманих всіх кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, суми зобов'язань, що виникли за депозитами, операціями РЕПО, договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пеню, від однієї юридичної особи та/або від інших юридичних осіб, гарантованих однією юридичною особою, стосовно іншої юридичної особи перевищує суму власного капіталу більше ніж у 1,5 раза (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 5 разів). При цьому таке перевищення визначається як співвідношення суми боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пеню) та власного капіталу на кінець кварталу, протягом якого відбулось отримання коштів, майна, виникнення боргових зобов'язань. Під час розрахунку такого

перевищення не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам, а також суми кредитів (позик), отриманих під державні гарантії за рішенням Кабінету Міністрів України. Якщо юридичні особи стали пов'язаними особами за вищенаведеним критерієм співвідношення боргових зобов'язань та власного капіталу, то такі особи залишаються пов'язаними особами до моменту повного погашення всіх відповідних боргових зобов'язань незалежно від моменту отримання коштів, майна, виникнення боргових зобов'язань, у тому числі за відсотками, штрафами та пенею";

8) у підпункті 14.1.165 слово і цифру "розділу III" замінити словами і цифрами "підрозділу 4¹ розділу XX";

9) доповнити пункт підпунктом 14.1.165¹ такого змісту:

"14.1.165¹. податок, платник податку, оподаткування, операція для цілей розділу III цього Кодексу – податок на виведений капітал, платник податку на виведений капітал, оподаткування податком на виведений капітал, операція, яка підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал";

10) підпункт 14.1.257 викласти в такій редакції:

"14.1.257. фінансова допомога – це:

безповоротна фінансова допомога – сума коштів, передана (отримана) згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, у тому числі у вигляді благодійних внесків та пожертвувань;

поворотна фінансова допомога – сума коштів, передана (отримана) у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення;

прощена платником податку на виведений капітал заборгованість за товари (роботи, послуги), поставлені ним неплатнику такого податку;

додатне значення різниці між звичайною ціною майна, відчуженого платником податку на виведений капітал пов'язаній з ним фізичній особі або пов'язаній з ним юридичній особі – неплатнику податку, та ціною майна, визначеною сторонами угоди, за якою здійснюється відчуження майна.

Для цілей розділу III цього Кодексу до фінансової допомоги прирівнюється основна сума кредиту або позики, надана пов'язаній особі – нерезиденту на строк, що перевищує один рік".

3. У пункті 20.1 статті 20:

1) підпункт 20.1.21 доповнити словами "в тому числі квартальну та річну фінансову звітність платників податків";

2) підпункт 20.1.44 викласти в такій редакції:

"20.1.44. проводити перевірку впливу контрольованих операцій, передбачених статтею 39 цього Кодексу, на показники фінансового результату, в тому числі фінансового результату, що визначається для цілей оподаткування. Для цілей підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу проводити перевірку правильності та повноти визначення фінансового результату до оподаткування згідно з бухгалтерським обліком відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності".

4. У статті 39:

1) у пункті 39.1:

підпункти 39.1.1 – 39.1.3 викласти в такій редакції:

"39.1.1. Платники податку, які здійснюють контрольовані операції, для цілей оподаткування зобов'язані визначати у фінансовому результаті показники таких операцій з дотриманням принципу "витягнутої руки". Якщо фінансовий результат, відображений у фінансовій звітності платника податку, базується на показниках, які відрізняються від показників, визначених з дотриманням принципу "витягнутої руки", то фінансовий результат, визначений з використанням показників, що були визначені з дотриманням принципу "витягнутої руки", вважається фінансовим результатом, визначеним для цілей оподаткування.

39.1.2. Фінансовий результат платника податку, який бере участь в одній чи кількох контрольованих операціях, вважається таким, що визначений на підставі контрольованих операцій, умов яких відповідають принципу "витягнутої руки", якщо умови таких операцій не відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях.

39.1.3. Якщо умови в одній чи кількох контрольованих операціях відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях, сума (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу "витягнутої руки", над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях), підлягає обкладенню податком на виведений капітал";

підпункт 39.1.4 доповнити словами "або податку на виведений капітал";

2) у підпункті 39.2.1 пункту 39.2:

абзац перший підпункту 39.2.1.1 викласти в такій редакції:

"39.2.1.1. Контрольованими операціями визнаються";

абзац другий підпункту 39.2.1.2 викласти в такій редакції:

"держави (території), у яких ставка податку на прибуток підприємств (корпоративний податок або подібний чи по суті аналогічний податок) становить 13 відсотків або нижче, або які надають суб'єктам господарювання пільгові режими оподаткування, або в яких особливості розрахунку бази оподаткування фактично дозволяють суб'єктам господарювання не сплачувати податок на прибуток підприємств (корпоративний податок або подібний чи по суті аналогічний податок) або сплачувати його за ставкою 13 відсотків або нижче";

у підпункті 39.2.1.3:

в абзаці першому слова "з метою оподаткування доходів (прибутку, виручки) платників податків, що є сторонами контрольованої операції" виключити;

в абзаці четвертому слово "травня" замінити словом "жовтня";

абзац перший підпункту 39.2.1.4 викласти в такій редакції:

"39.2.1.4. Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на фінансовий результат платника податків, зокрема, але не виключно";

у підпункті 39.2.1.5:

абзац перший викласти в такій редакції:

"39.2.1.5. Якщо в ланцюгу господарських операцій між платником податків і його пов'язаною особою – нерезидентом, передбачених підпунктом 39.2.1.1 цього підпункту, право власності на предмет (результат) такої операції перш ніж перейти від платника податків до такого нерезидента (у разі здійснення експортних операцій) або перш ніж перейти від такого нерезидента до платника податків (у разі здійснення імпортних операцій) переходить до однієї або кількох непов'язаних осіб, така операція вважається контрольованою операцією між платником податків та таким нерезидентом, якщо ці особи";

підпункт 39.2.1.7 викласти в такій редакції:

"39.2.1.7. Господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1 (крім операцій, що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні) і 39.2.1.5 цього підпункту, визнаються

контрольованими, якщо обсяг господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 10 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік.

Господарські операції, що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні, визнаються контрольованими, якщо обсяг таких господарських операцій, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 10 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік";

3) у пункті 39.4:

підпункти 39.4.3 і 39.4.4 викласти в такій редакції:

"39.4.3. Платники податків, що здійснюють контрольовані операції:

а) у яких річний дохід від будь-якої діяльності (визначений за правилами бухгалтерського обліку) за відповідний звітний (податковий) рік перевищує 150 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків), повинні складати та зберігати документацію з трансфертного ціноутворення за кожний звітний (податковий) період;

б) у яких річний дохід від будь-якої діяльності (визначений за правилами бухгалтерського обліку) за відповідний звітний (податковий) рік не перевищує або дорівнює 150 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків), готують документацію з трансфертного ціноутворення на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику.

39.4.4. На запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, платники податків подають документацію щодо контрольованих операцій, зазначених у запиті, яка повинна містити інформацію, зазначену у підпункті 39.4.6 цього пункту, у строк:

протягом 30 календарних днів з дня отримання запиту для платників, зазначених у підпункті "а" підпункту 39.4.3 цього пункту;

протягом 60 календарних днів з дня отримання запиту для платників, зазначених у підпункті "б" підпункту 39.4.3 цього пункту";

доповнити пункт підпунктом 39.4.10 такого змісту:

"39.4.10. Платники податку на виведений капітал, які здійснюють контрольовані операції із сплати коштів (у вигляді процентів, комісій, інших подібних платежів, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, у тому числі штрафів та пені) за кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язаннями за договором фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, на які поширюються правила, передбачені підпунктом 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, звільняються від обов'язку складення та подання

документації із трансфертного ціноутворення щодо таких операцій на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику.

За необхідності отримання контролюючим органом податкової інформації про контрольовані операції, зазначені у цьому підпункті, контролюючий орган надсилає платнику податків письмовий запит у порядку, визначеному пунктом 73.3 статті 73 цього Кодексу";

4) у пункті 39.5:

у підпункті 39.5.2:

підпункти 39.5.2.15 і 39.5.2.16 викласти в такій редакції:

"39.5.2.15. Якщо за результатами перевірки виявлено, що умови контрольованої операції відрізняються від умов, що відповідають принципу "витягнутої руки", що призвело до заниження суми податку внаслідок неоподаткування різниці між фінансовим результатом, розрахованим відповідно до умов контрольованої операції, що відповідають принципу "витягнутої руки", над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку, складається акт перевірки. Якщо такі порушення відсутні, складається довідка.

39.5.2.16. У разі якщо за результатами перевірок, що не стосуються трансфертного ціноутворення, або платником податків самостійно вже були донараховані податкові зобов'язання на підставі коригування цін (визначення фінансового результату для цілей оподаткування) за такими операціями, або сплати податку, який виник внаслідок здійснення операцій, передбачених розділом III та підрозділом 4¹ розділу XX цього Кодексу, суми донарахованих податкових зобов'язань за результатами такої перевірки та/або самостійного донарахування, або сплаченого податку у зв'язку із здійсненням оподаткованих операцій відповідно до розділу III та підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу, зараховуються в погашення нарахованих податків за результатами перевірки з питань дотримання платником податків принципу "витягнутої руки";

абзац другий підпункту 39.5.2.17 викласти в такій редакції:

"Акт про результати перевірки з питань дотримання платником податків принципу "витягнутої руки" повинен містити документально підтверджені факти відхилення умов контрольованої операції від умов, що відповідають принципу "витягнутої руки", обґрунтування того, що таке відхилення спричинило виникнення різниці між фінансовим результатом, визначеним/отриманим для цілей оподаткування, над фінансовим результатом, визначеним платником податку";

абзац перший підпункту 39.5.4.2 підпункту 39.5.4 викласти в такій редакції:

"39.5.4.2. Самостійне коригування є коригуванням платником податків ціни контрольованої операції шляхом розрахунку фінансового результату для цілей оподаткування відповідно до умов, за яких контрольована операція відповідала принципу "витагнутої руки", над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції, та сплати податку з суми перевищення такого результату над сумою фінансового результату, визначеного платником податку у фінансовій звітності. Якщо фінансова звітність платником не подавалася, то вважається, що фінансовий результат, визначений платником податку, дорівнює нулю";

доповнити пунктом 39.7 такого змісту:

"39.7. Положення цієї статті не розповсюджуються на осіб, які одночасно не є платниками податку на виведений капітал (за виключенням осіб – неплатників податку, які прирівнюються до платників податку на виведений капітал відповідно до вимог цього Кодексу) та податку на прибуток підприємств".

5. У пункті 42¹.5 статті 42¹:

1) перше речення абзацу четвертого викласти в такій редакції:

"Платник податків, що пройшов ідентифікацію в електронному кабінеті, самостійно визначає, якщо інше не передбачено цим Кодексом, спосіб взаємодії з контролюючим органом, а саме в загальному порядку чи в електронній формі, про що робить відповідну позначку в електронному кабінеті з одночасним обов'язковим зазначенням своєї електронної адреси (адрес)";

2) перше речення абзацу шостого викласти в такій редакції:

"Платник податків, якщо інше не передбачено цим Кодексом, має право в будь-який момент відмовитися від електронної форми взаємодії з контролюючим органом шляхом надіслання відповідного повідомлення через електронний кабінет";

3) доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

"Платник податку на виведений капітал здійснює взаємодію з контролюючим органом виключно в електронній формі через електронний кабінет".

6. Абзаци перший – третій пункту 46.2 статті 46 виключити.

7. У статті 49:

1) абзац другий пункту 49.2 виключити;

2) абзац другий пункту 49.4 викласти в такій редакції:

"Податкова звітність з податку на додану вартість та податку на виведений капітал подається в електронній формі контролюючому органу всіма платниками цих податків з дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису";

3) підпункт 49.18.2 пункту 49.18 після слів і цифр "протягом 40 календарних днів" доповнити словами і цифрами "(для податку на виведений капітал – протягом 60 календарних днів)".

8. У пункті 57.1¹ статті 57:

1) абзац перший доповнити словами і цифрами "відповідно до підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу";

2) у підпункті 57.1¹.1 слова і цифри "за правилами, визначеними статтею 137 цього Кодексу" замінити словами і цифрами "відповідно до підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу";

3) у підпункті 57.1¹.2:

в абзаці другому слова і цифри "пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу" замінити словами і цифрами "підпунктом 4.1 пункту 4 підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу";

в абзаці сьомому слова і цифри "пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу" замінити словами і цифрами "підпунктом 4.1 пункту 4 підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу";

4) підпункт 57.1¹.4 виключити;

5) у підпункті 57.1¹.5 слова і цифри "пункту 141.4 статті 141 цього Кодексу" замінити словами і цифрами "підпункту 9.4 пункту 9 підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу".

9. Пункт 73.3 статті 73 після абзацу п'ятнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Для визначення повноти декларування операцій, що підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал, контролюючі органи мають право надсилати через електронний кабінет платникам податків запити про подання інформації у разі, якщо за результатами автоматизованого аналізу податкової інформації виявлено розбіжності між сумами здійснених операцій та сумами, щодо яких платниками податків були подані податкові декларації (включаючи розрахунки та звіти)".

У зв'язку з цим абзаци шістнадцятий – двадцятий вважати відповідно абзацами сімнадцятим – двадцять першим.

10. В абзаці третьому підпункту 75.1.2 пункту 75.1 статті 75 слова і цифри "підпунктів 140.5.4, 140.5.6 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу"

замінити словами і цифрами "підпунктів 8.5.3, 8.5.4 підпункту 8.5 пункту 8 підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу".

11. В абзаці третьому пункту 92.1 статті 92 слово "звичайні" замінити словами "звичайну ціну, правила визначення якої встановлені цим Кодексом".

12. Викласти розділ III Кодексу в такій редакції:

"РОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ

Стаття 133. Платники податку

133.1. Платниками податку – резидентами є суб'єкти господарювання – юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім юридичних осіб, визначених пунктами 133.4 і 133.5 цієї статті.

133.2. Платниками податку – нерезидентами є юридичні особи, які утворені в будь-якій організаційно-правовій формі та звернулися до контролюючого органу щодо реєстрації платником податку на виведений капітал за добровільним рішенням чи у зв'язку з плануванням провадити діяльність, передбачену пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, або постійні представництва нерезидентів, які провадять діяльність на території України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України, їх представництв та іноземних юридичних осіб – виконавців проектів (програм) міжнародної технічної допомоги, з урахуванням нижченаведеного:

133.2.1. платник податку – нерезидент до початку здійснення операцій у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу (постійне представництво – до початку своєї господарської діяльності), стає на облік в контролюючому органі в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

Нерезиденти, що діють відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду "Укриття" в Україні та Угоди про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, Урядом України та Чорнобильською атомною електростанцією, можуть провадити свою господарську діяльність без реєстрації у контролюючому органі;

133.2.2. платник податку – нерезидент (у тому числі постійне представництво), який розпочав здійснення операцій у межах передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу діяльності (яке розпочало свою господарську діяльність) до реєстрації в контролюючому органі, подає

податкову звітність за відповідний податковий (звітний) період з податку на виведений капітал з визначенням суми податкових зобов'язань, які платник податку – нерезидент (постійне представництво) повинен був би сплатити за умови своєчасної реєстрації, без урахування сум, які були сплачені резидентом відповідно до підпункту 133.2.3 цього пункту;

133.2.3. платник податку – резидент, який укладає з нерезидентом договір, на підставі якого здійснюватимуться операції у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, повинен пересвідчитися, чи виконав нерезидент вимоги статті 141 цього Кодексу до моменту укладення договору. Достатнім підтвердженням виконання нерезидентом таких вимог є наявність інформації про такого нерезидента в Реєстрі платників податку на виведений капітал. Якщо нерезидент не виконав таких вимог, платник податку – резидент зазначає про це в договорі з нерезидентом та під час виплати коштів за таким договором є податковим агентом такого нерезидента. У разі здійснення розрахунку з таким нерезидентом у формі, відмінній від грошової, податкові зобов'язання сплачуються резидентом за власний рахунок відповідно до підпункту 137.1.13 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

133.2.4. платник податку – нерезидент, який реєструється платником податку на додану вартість, одночасно реєструється контролюючим органом платником податку на виведений капітал незалежно від видів діяльності, які він провадить на території України. Така реєстрація здійснюється контролюючим органом автоматично на підставі документів щодо реєстрації платником податку на додану вартість з наступним повідомленням платнику податку – нерезиденту про таку реєстрацію.

133.3. Реєстр платників податку на виведений капітал ведеться в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики. Дані Реєстру платників податку на виведений капітал щоденно оприлюднюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, на власному офіційному веб-сайті. Платник податку – нерезидент (у тому числі постійне представництво) включається до Реєстру платників податку на виведений капітал із зазначенням інформації про те, що такий платник податку є нерезидентом.

133.4. Не є платниками податку неприбуткові підприємства, установи та організації у порядку та на умовах, встановлених цим пунктом.

133.4.1. Неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі – неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

а) утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

б) установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) містять заборону розподілу отриманих доходів (коштів та/або майна) або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб. Для цілей цього абзацу не вважається розподілом отриманих доходів (коштів та/або майна) фінансування видатків, визначених підпунктом 133.4.2 цього пункту;

в) установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) передбачають передачу коштів та/або майна одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення). Положення цього абзацу не поширюється на об'єднання та асоціації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків;

г) внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Положення підпунктів "б" і "в" цього підпункту щодо вимог наявності установчих документів не поширюються на бюджетні установи.

Зареєстровані установи та організації (новостворені), які подали в установленому порядку документи для внесення до Реєстру неприбуткових установ та організацій під час або протягом 10 днів з дня державної реєстрації та які за результатами розгляду таких документів внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, для цілей оподаткування вважаються неприбутковими організаціями з дня їх державної реєстрації.

133.4.2. Кошти та/або майно неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами.

Кошти та/або майно неприбуткових релігійних організацій використовуються також для провадження неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій, у тому числі надання гуманітарної допомоги, провадження благодійної діяльності, милосердя.

133.4.3. У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених цим пунктом, а для релігійної організації – вимог, визначених підпунктом "а" підпункту 133.4.1 і підпунктом 133.4.2 цього пункту, така неприбуткова організація зобов'язана подати у строк, визначений для місячного податкового (звітного) періоду, звіт про використання доходів (коштів та/або майна) неприбуткової організації за період з початку року (або з початку визнання організації неприбутковою в установленому порядку,

якщо таке визнання відбулося пізніше) по останній день місяця, в якому вчинено таке порушення, та зазначити і сплатити суму самостійно нарахованого податкового зобов'язання з податку на виведений капітал. Податкове зобов'язання розраховується виходячи із суми операції (операцій) нецільового використання коштів та/або майна. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій та вважається платником податку на виведений капітал для цілей оподаткування з першого дня місяця, наступного за місяцем, у якому вчинено таке порушення, з одночасним автоматичним включенням такої організації до Реєстру платників податку на виведений капітал.

За період з першого дня місяця, що настає за місяцем, у якому вчинено таке порушення, така неприбуткова організація зобов'язана подавати щокварталу контролюючому органу податкову декларацію з податку на виведений капітал, сплачувати податок у строк, визначений для квартального податкового (звітного) періоду.

133.4.4. Встановлення контролюючим органом відповідно до норм цього Кодексу факту використання неприбутковою організацією коштів та/або майна для цілей інших, ніж передбачені підпунктом 133.4.2 цього пункту, є підставою для виключення такої організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій і нарахування податкового зобов'язання з податку на виведений капітал, штрафних санкцій і пені відповідно до норм цього Кодексу. Податкові зобов'язання, штрафні санкції і пеня нараховуються, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення.

133.4.5. Порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру встановлює Кабінет Міністрів України.

133.4.6. До неприбуткових організацій, що відповідають вимогам цього пункту і не є платниками податку, зокрема, можуть бути віднесені:

- а) бюджетні установи;
- б) громадські об'єднання, політичні партії, творчі спілки, релігійні організації, благодійні організації, пенсійні фонди;
- в) спілки, асоціації та інші об'єднання юридичних осіб;
- г) житлово-будівельні кооперативи (з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому відповідно до закону здійснено прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку і такий житловий будинок споруджувався або придбався житлово-будівельним (житловим) кооперативом), дачні (дачно-будівельні), садівничі та гаражні (гаражно-будівельні) кооперативи (товариства);

г) об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації об'єднань власників жилих будинків;

д) професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, а також організації роботодавців та їх об'єднання;

е) сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, кооперативні об'єднання сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів;

є) інші юридичні особи, діяльність яких відповідає вимогам цього пункту.

133.4.7. Для неприбуткових організацій, які відповідають вимогам цього пункту та внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, встановлюється річний податковий (звітний) період, крім випадків, передбачених підпунктом 133.4.3 цього пункту.

133.5. Не є платниками податку суб'єкти господарювання – юридичні особи, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV цього Кодексу, за винятком випадків здійснення такими юридичними особами операцій з нерезидентом – неплатником податку на виведений капітал, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу. Такі операції суб'єктів господарювання – юридичних осіб, що застосовують спрощену систему оподаткування, оподатковуються за правилами, передбаченими цим розділом та статтею 39 цього Кодексу. У відносинах з платниками податку на виведений капітал юридична особа, що застосовує спрощену систему оподаткування, вважається неплатником податку на виведений капітал.

133.6. Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України "Про Національний банк України".

Стаття 134. Об'єкт оподаткування

134.1. Об'єктом оподаткування є операції, до яких належать виключно:

134.1.1. операції з виведення капіталу:

а) виплата дивідендів неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 136 цього Кодексу;

б) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі з повернення (виплати) внесків власнику корпоративних прав – неплатнику податку або особі – неплатнику податку, що надавала майно в довірче управління чи спільну діяльність, у сумі, що визначається за правилами, встановленими статтею 136 цього Кодексу;

в) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, яка здійснюється державним некорпоративним, казенним або комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого

самоврядування у зв'язку із спрямуванням (відрахуванням) частини чистого прибутку такого підприємства в порядку та строки, встановлені Кабінетом Міністрів України або органами місцевого самоврядування, в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 136 цього Кодексу;

134.1.2. операції, прирівняні до операцій з виведення капіталу:

а) виплата процентів (у тому числі тих, що були включені до суми основного боргу (тіла кредиту), комісій, інших винагород, відшкодувань, штрафів, пені, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, на користь нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, або на користь пов'язаної особи – нерезидента за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язаннями за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу;

б) виплата коштів, що перераховуються нерезидентам у межах договорів страхування, укладених зі страховиками – нерезидентами, та у межах договорів перестрахування в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу;

в) виплата фінансової допомоги неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу;

г) передача майна неплатнику податку без висування вимог щодо компенсації його вартості (в тому числі безоплатно надані товари (роботи, послуги) в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу;

г) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або у відмінній від грошової формі неприбутковою організацією для цілей інших, ніж передбачені підпунктом 133.4.2 пункту 133.4 статті 133 цього Кодексу;

д) передача майна (в тому числі необоротних активів), надання робіт, послуг неплатнику податку – нерезиденту в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу, та/або виплата (переказ), що здійснюється у грошовій формі та/або у відмінній від грошової формі у зв'язку з: переказом коштів з рахунків в українських банках на рахунки платника податку, відкриті за кордоном; погашенням зобов'язань (у тому числі боргових зобов'язань), що виникли за договорами, виконання яких не призводить до зарахування коштів на рахунки платників податку в українських банках або до отримання платником податку майна, робіт, послуг; вкладенням в об'єкти інвестицій (в тому числі придбанням майна), які перебувають за межами території України; придбанням робіт (послуг) у неплатника податку – нерезидента, – в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу;

е) виплата коштів та/або передача майна платником податку – резидентом, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням

нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, у сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу;

е) виплата роялті неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу;

ж) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з внесенням до статутного капіталу або у спільну діяльність, в довірче управління, якщо отримувачем таких коштів та/або майна є особа – неплатник податку;

з) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у неплатника податку – пов'язаної особи, що перебуває на спрощеній системі оподаткування;

и) передача майна (в тому числі товарів), надання робіт (послуг) платником податку – резидентом нерезиденту, який у порушення вимог пункту 141.2 статті 141 цього Кодексу провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента, в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 137 цього Кодексу;

і) господарські операції, які визнаються контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу, якщо їх умови не відповідають принципу "витягнутої руки", в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 138 цього Кодексу.

Стаття 135. База оподаткування

135.1. Базою оподаткування є грошове вираження об'єкта оподаткування, розрахованого за правилами, визначеними цим розділом Кодексу. У разі здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування, у формі, відмінній від грошової, базою оподаткування є вартість такої операції, визначена на рівні звичайної ціни.

Стаття 136. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виведення капіталу

136.1. База оподаткування операцій з виведення капіталу визначається як сума:

136.1.1. дивідендів, які виплачуються на користь неплатника податку у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, за винятком:

а) дивідендів, які нараховуються на користь засновника/власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх

засновників (власників) у статутному капіталі емітента та в результаті якого збільшується статутний капітал емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів;

б) платежу підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями осіб з інвалідністю і є їх повною власністю, на користь свого засновника, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість осіб з інвалідністю, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить протягом звітного (податкового) періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці;

136.1.2. коштів та/або вартості майна, які повертаються (яке повертається) або виплачуються (у зв'язку з виходом зі складу учасників або акціонерів) неплатнику податку – власнику корпоративних прав, емітованих юридичною особою, що є платником податку – резидентом, у тому числі у зв'язку з ліквідацією такої юридичної особи – емітента, в сумі, що перевищує:

а) вартість внеску, здійсненого засновником та/або власником до статутного капіталу юридичної особи, що є платником податку з числа резидентів. Вартість внеску до статутного капіталу, здійсненого за рахунок дивідендів, які нараховуються на користь засновника та/або власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), без фактичної виплати на користь засновника та/або власника, для цілей застосування цієї норми вважається (визначається) такою, що дорівнює нулю. Якщо внесок був здійснений у формі, відмінній від грошової (крім випадку нарахування дивідендів на користь засновника та/або власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), то вартість такого внеску визначається на рівні звичайної ціни на момент здійснення внеску; в іншому разі вважається, що вартість такого внеску дорівнює нулю;

та/або

б) вартість придбання акцій (часток, паїв). Вартість придбання акцій (часток, паїв) враховується для розрахунку суми перевищення лише в тому разі, коли розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження таких акцій (часток, паїв) здійснювались на території України (в тому числі, коли переказ коштів (розрахунок) було ініційовано на території України, а його завершення відбулося за кордоном або переказ коштів (розрахунок) було ініційовано за кордоном, а завершення – відбулося на території України). Якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження акцій (часток, паїв) здійснювались не на території України та без врахування такої операції для цілей цього податку та/або податку на доходи фізичних осіб в Україні, то вважається, що вартість їх придбання дорівнює нулю;

136.1.3. виплат у грошовій формі та/або у формі, відмінній від грошової, які здійснюються державним некорпоративним, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку із спрямуванням (відрахуванням) частини прибутку такого підприємства, якщо такі виплати не були оподатковані у зв'язку зі здійсненням операції з виплати дивідендів;

136.1.4. коштів та/або вартості майна, які сплачуються (повертаються) в межах спільної діяльності та/або довірчого управління неплатнику податку – власнику коштів та/або майна, наданих (наданого) у спільну діяльність та/або довірче управління, в сумі, що перевищує суму коштів та/або вартість майна, наданих (наданого) у спільну діяльність та/або довірче управління.

Стаття 137. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій, прирівняних до операцій з виведення капіталу

137.1. База оподаткування операцій, прирівняних до операцій з виведення капіталу, визначається як сума:

137.1.1. коштів, сплачених протягом податкового (звітного) кварталу на виконання боргових зобов'язань (за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями) у вигляді процентів (у тому числі тих, що були включені до суми основного боргу (тіла кредиту), комісій, інших винагород, відшкодувань, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, у тому числі штрафів та пені):

а) пов'язаній особі – нерезиденту, за винятком пов'язаних осіб – нерезидентів, зазначених у підпункті "в" цього підпункту, або;

б) пов'язаній особі – нерезиденту, якщо сукупна сума боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пені) перед всіма пов'язаними особами – нерезидентами перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 рази (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів).

Таке перевищення визначається за наслідками податкового (звітного) року, виходячи з суми боргових зобов'язань, зазначених в абзаці першому цього підпункту, та суми власного капіталу, що для цілей цього підпункту визначається як середнє арифметичне значення співвідношення таких боргових зобов'язань та власного капіталу на початок податкового (звітного) року та на кінець кожного кварталу такого податкового (звітного) року. Під час розрахунку такого перевищення не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна, або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим

міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам, суми кредитів (позик), отриманих під державні гарантії за рішенням Кабінету Міністрів України, а також суми боргових зобов'язань, отриманих від нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

в) нерезидентам, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

137.1.2. коштів, що перераховуються нерезидентам у межах договорів страхування, укладених зі страховиками – нерезидентами, та у межах договорів перестрахування, укладених (безпосередньо або через чи за посередництвом страхових (перестрахових) брокерів) зі страховиками (перестраховиками) – нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких не відповідає вимогам, установленим державним органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за винятком суми коштів, що перераховуються на користь нерезидентів у межах договорів перестрахування цивільної відповідальності оператора ядерної установки за шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту, та інших ризиків, пов'язаних з будівництвом та експлуатацією ядерної установки, які укладаються Ядерним страховим пулом України з пулами інших держав, що входять до міжнародної пулінгової системи з ядерного страхування, або з уповноваженими такими пулами чи Урядами відповідних держав компаніями або з іноземними ядерними операторами;

137.1.3. вартості майна (робіт, послуг), наданого (наданих) неплатнику податку без висування вимог щодо компенсації його (їх) вартості (в тому числі безоплатно наданих товарів (робіт, послуг), за винятком:

а) наданого (наданих) неприбутковим організаціям, оподаткування операцій з якими регулюється нормами підпункту 137.1.5 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) розповсюдженого (розповсюджених) платником податку під час проведення рекламних (маркетингових) заходів та за умови, якщо звичайна ціна одиниці товару (робіт, послуг), що використовується в рекламному (маркетинговому) заході як окрема одиниця розповсюдження, не перевищує розміру одного прожиткового мінімуму на одну особу, встановленого на 1 січня відповідного податкового (звітного) року;

в) якщо вартість такого майна, таких робіт, послуг підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті 170 цього Кодексу;

г) переданого (наданих) у вигляді обов'язків за договором переведення боргу;

137.1.4. фінансової допомоги, наданої платником податку неплатнику податку, яка не підлягає поверненню або надана пов'язаній особі, або надана непов'язаній особі та залишається неповернутою протягом 12 календарних місяців, починаючи з місяця, що настає за податковим (звітним) кварталом, протягом якого була видана сума фінансової допомоги, за винятком:

а) суми фінансової допомоги, наданої неприбутковим організаціям, оподаткування операцій з якими регулюється нормами підпункту 137.1.5 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) суми фінансової допомоги, яка підлягає поверненню, наданої відповідно до положень колективного договору або за рішенням вищого органу управління платника податку фізичній особі, яка перебуває в трудових відносинах з платником податку та не є пов'язаною з таким платником податку особою;

в) суми фінансової допомоги, яка підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті 170 цього Кодексу;

г) суми заборгованості за товари (роботи, послуги), поставлені платником податку неплатнику податку – резиденту – фізичній особі, прощеної платником податку, яка підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті 170 цього Кодексу;

137.1.5. фінансової допомоги та/або вартості безоплатно наданих платником податку товарів (робіт, послуг) протягом податкового (звітного) року неприбутковим організаціям, які визначені пунктом 133.4 статті 133 цього Кодексу, в розмірі, що перевищує 0,5 відсотка суми чистого доходу від реалізації товарів (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній звітний (податковий) рік, а для банків – в обсязі, що перевищує 0,5 відсотка доходу від операційної діяльності, за винятком наданої (наданих) платником податку, який заснований громадськими організаціями осіб з інвалідністю і є їх повною власністю, на користь свого засновника (своїх засновників), якщо в такого платника податку протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість осіб з інвалідністю, які мають основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить протягом звітного (податкового) періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці такого платника податку;

137.1.6. коштів та/або вартості майна неприбуткової організації, використаних (використаного) з порушенням вимог підпункту 133.4.2 пункту 133.4 статті 133 цього Кодексу;

137.1.7. сплачених (переказаних) коштів та/або вартості майна (в тому числі необоротних активів), експортованого (вивезеного) з митної території України, робіт (послуг), наданих неплатнику податку – нерезиденту, у зв'язку з:

137.1.7.1. переказом коштів з рахунків в українських банках на рахунки платника податку, відкриті за кордоном;

137.1.7.2. погашенням зобов'язань (у тому числі боргових зобов'язань), що виникли за договорами, виконання яких не призводить до зарахування коштів на рахунки платників податку в українських банках або отримання майна, робіт, послуг у випадках, зазначених у підпунктах "б", "в" підпункту 137.1.7.3, підпунктах "а", "б" підпункту 137.1.7.4 підпункту 137.1.7 цього пункту;

137.1.7.3. вкладенням в об'єкти інвестицій (створення юридичних осіб за кордоном; відкриття філій, інших відокремлених підрозділів платника податку за кордоном; створення та/або утримання постійного місця діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність платника податку за кордоном; придбання майна, в тому числі (але не виключно), необоротних та/або нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів і їх похідних іноземних емітентів, прав власності на нерухоме майно, розташоване за межами України), якщо такі об'єкти інвестицій знаходяться за межами території України, за винятком:

а) сплати членських (вступних) внесків до іноземних (міжнародних) організацій та установ у сумі, що не перевищує на одну організацію 200 розмірів прожиткового мінімуму на одну особу, встановленого на 1 січня відповідного податкового (звітного) року, або в сумі, що перевищує зазначений розмір, за умови сплати внеску до організації, членом якої є Україна;

б) придбання майна (в тому числі необоротних активів), якщо воно імпортується (ввозиться) на територію України до моменту здійснення оплати або протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені висновком центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством), з дня виплати коштів (у тому числі отриманих за договором комісії, доручення або інших аналогічних підставах) за кордон в оплату його придбання;

в) придбання майна з метою його подальшого продажу за кордоном виключно за умови, що зарахування коштів від такого подальшого продажу на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів з дня виплати коштів за кордон в оплату його придбання;

137.1.7.4. придбанням робіт (послуг), за винятком:

а) придбання робіт (послуг), якщо платник податку отримує результати робіт (послуг) до моменту здійснення оплати або протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені висновком центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством), з дня виплати коштів (у тому числі отриманих за договором комісії, доручення або на інших аналогічних підставах) за кордон в оплату придбання робіт (послуг);

б) придбання робіт (послуг) з метою їх подальшого продажу за кордоном виключно за умови, що зарахування коштів від такого подальшого продажу на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів з дня виплати коштів за кордон в оплату придбання робіт (послуг);

137.1.7.5. відчуженням майна, робіт (послуг), за винятком: продажу (надання) майна, в тому числі необоротних активів, якщо воно експортується (вивозиться) з території України, або надання нерезиденту робіт, послуг після отримання оплати або за умови, що зарахування коштів від такого продажу (надання) на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені висновком центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством) з дня завершення митного оформлення експорту (вивезення) майна або фактичного надання робіт (послуг);

137.1.8. коштів та/або вартості майна, перерахованих (переданого) платником податку – резидентом, який провадить діяльність за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, за винятком:

а) суми коштів та/або вартості майна, які були надані (було надане) нерезидентом для виконання договору та повертаються нерезиденту (або уповноваженій таким нерезидентом особі);

б) вартості майна, яке було закуплено за дорученням та за рахунок нерезидента за кошти, отримані безпосередньо для здійснення такої закупівлі;

в) суми коштів від продажу майна (за винятком корпоративних прав та цінних паперів), наданого нерезидентом для продажу, за винятком випадків, коли платник податку – резидент має ознаки постійного представництва;

г) суми коштів, яка була сплачена нерезидентом (безпосередньо або через повіреного) під час придбання на території України цінних паперів або корпоративних прав (у тому числі суми коштів або вартості майна, за рахунок яких здійснювався внесок), кошти від продажу яких повертаються платником податку – резидентом на користь нерезидента.

Положення цього підпункту не застосовуються до операцій з переказу коштів (у тому числі з використанням внутрішньодержавних і міжнародних платіжних систем), розрахунково-касового обслуговування, інших операцій банків, пов'язаних з обслуговуванням рахунків та зобов'язань клієнтів;

137.1.9. роялті, сплаченого нерезиденту протягом податкового (звітного) року в обсязі, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (для страховиків – чистих зароблених страхових премій), за даними фінансової звітності за рік, що передує звітному (без врахування доходу від роялті), а для банків – в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу від операційної діяльності (за вирахуванням податку на додану вартість та доходу від роялті) за рік, що передує звітному; для суб'єктів господарювання, які провадять діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до Закону України "Про телебачення і радіомовлення", – в обсязі, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 8 відсотків чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), за даними фінансової звітності за рік, що передує звітному (без урахування доходу від роялті). Застосування норм цього підпункту здійснюється без урахування суми роялті, яка оподатковується відповідно до підпункту 137.1.10 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу. Для новостворених платників податку на виведений капітал, у яких відсутній фінансовий звіт за попередній звітний рік, 4 відсотки (8 відсотків) розраховуються за даними фінансової звітності за поточний рік;

137.1.10. роялті, сплаченого на користь:

а) нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

б) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності стосовно яких вперше виникли у резидента України. У разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку;

в) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню стосовно роялті в державі, резидентом якої він є;

137.1.11. коштів та/або вартості майна, виплачених (переданого) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи – неплатника податку – резидента; як внесок у спільну діяльність особі – неплатнику податку; в довірче управління особі – неплатнику податку;

137.1.12. коштів та/або вартості майна, випланих (переданого) у зв'язку з придбанням товарів, робіт, послуг у неплатника податку – пов'язаної особи – резидента, що перебуває на спрощеній системі оподаткування;

137.1.13. вартості майна (в тому числі товарів, необоротних активів), робіт, послуг, наданого (наданих) платником податку – резидентом у зв'язку зі здійсненням операцій у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, на користь нерезидента, який у порушення вимог пункту 141.2 статті 141 цього Кодексу провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента.

Стаття 138. Порядок визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій, прирівняних до виведення капіталу, якщо їх умови не відповідають принципу "витягнутої руки"

138.1. У разі здійснення платником податків контрольованих операцій, умови яких не відповідають принципу "витягнутої руки", база оподаткування визначається як сума (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу "витягнутої руки", над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях).

Стаття 139. Ставка податку

139.1. Ставка податку становить:

139.1.1. 5 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими підпунктом "а" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

139.1.2. 15 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими статтею 136 цього Кодексу;

139.1.3. 20 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими статтями 137 і 138 (за винятком підпункту "а" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137) цього Кодексу.

Стаття 140. Порядок обчислення податку на виведений капітал та спеціальні правила щодо запобігання уникненню від оподаткування

140.1. Платники податку самостійно визначають суми податку, що підлягають сплаті. Обов'язок щодо нарахування та сплати податку виникає у платника податку у разі здійснення операції, що є об'єктом обкладення цим податком, незалежно від того, на яких підставах (право власності, довірче управління, спільна діяльність, реалізація заставленого майна, управління

фондом, виконання доручення тощо) платник податку розпоряджається коштами або товарами (роботами, послугами), які використовуються в таких операціях.

140.2. Оподаткування операції, передбаченої одночасно двома і більше пунктами та/або підпунктами статей цього розділу, здійснюється один раз за максимальними базою та ставкою оподаткування.

140.3. У разі здійснення оподаткованої операції в негрошовій формі або відчуження майна пов'язаній з платником податку фізичній особі платник податку зобов'язаний самостійно перевірити відповідність ціни договору звичайній ціні та визначити базу оподаткування на рівні звичайної ціни. Якщо платник податку не визначає базу на рівні звичайної ціни або визначає з порушенням правил, передбачених підпунктом 14.1.71 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, контролюючий орган самостійно визначає різницю між звичайною ціною та договірною (контрактною) вартістю операції, яка підлягає оподаткуванню, та визначає податкові зобов'язання платнику податку.

140.4. Податковим (звітним) періодом є календарний квартал, а у випадках, передбачених цим пунктом, календарний рік з відображенням даних у декларації за податковий (звітний) квартал. Зазначені правила застосовуються з урахуванням таких особливостей:

140.4.1. податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду;

140.4.2. у разі коли особа береться на облік контролюючим органом як платник податку на виведений капітал усередині податкового (звітного) періоду, то перший податковий (звітний) період розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, та закінчується останнім календарним днем наступного податкового (звітного) періоду;

140.4.3. якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого податкового (звітного) періоду), то останнім податковим (звітним) періодом вважається податковий (звітний) період, на який припадає дата такої ліквідації. Для цілей податку на виведений капітал перехід платника податку із загальної системи оподаткування на спрощену систему оподаткування прирівнюється до ліквідації платника податку зі здійсненням умовного повернення власнику корпоративних прав коштів та/або вартості майна та визначення бази оподаткування за правилами, встановленими підпунктом 136.1.2 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

140.4.4. якщо особа здійснює контрольовані операції, внаслідок чого виникає об'єкт оподаткування, визначений підпунктом "і" підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, податкові зобов'язання визначаються за податковий (звітний) рік з відображенням податкових зобов'язань у декларації за податковий (звітний) квартал, на який припадає граничний

строк подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу;

140.4.5. якщо особа здійснює розрахунок перевищення суми боргових зобов'язань над сумою власного капіталу відповідно до пункту 140.9 цієї статті, внаслідок чого виникає об'єкт оподаткування, визначений підпунктом "а" підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, податкові зобов'язання визначаються за податковий (звітний) рік з відображенням податкових зобов'язань у декларації за податковий (звітний) квартал, на який припадає граничний строк подання фінансової звітності за попередній рік.

140.5. Форма звітності з податку на виведений капітал встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

140.6. Податкові зобов'язання визначаються у податковій звітності, яка подається за наслідками податкового (звітного) кварталу, протягом якого відбулась одна з таких подій:

140.6.1. сплата коштів з рахунків в українських банках (у тому числі у зв'язку з наданням фінансової допомоги, яка не підлягає поверненню, переказом коштів на рахунки платника податку за кордоном) та/або надання (передача ризиків, пов'язаних з правом власності, або передача результатів робіт, послуг) майна (в тому числі товарів), робіт (послуг);

140.6.2. зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу, внаслідок чого припиняються зобов'язання платника податку за операціями, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134, та операціями, що здійснюються у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу;

140.6.3. сплив 12-місячний строк з дати виплати неплатнику податку поворотної фінансової допомоги, яка залишається неповернутою на кінець звітного податкового кварталу (в тому числі за кредитами, позиками, наданими пов'язаній особі на строк більш як 12 місяців);

140.6.4. сплив 360-денний строк (або строк, визначений у висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством) з моменту виплати коштів та/або передання майна за кордон, якщо такі кошти чи майно залишаються неповернутими або платник податку не отримав у рахунок сплачених коштів майно чи результати робіт (послуг) або в оплату наданих товарів, робіт (послуг) кошти (не провів залік зустрічних вимог, внаслідок якого припиняється зобов'язання платника податку зі сплати коштів або вивезення майна за кордон). Якщо таке неповернення пов'язане з невиконанням нерезидентом своїх зобов'язань і платник податку звернувся до суду до закінчення спливу 360-денного строку

(строку, визначеного у висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством), то податкові зобов'язання визначаються за наслідками податкового (звітного) періоду, протягом якого сплив тримісячний строк з дати набрання законної сили рішенням суду. Якщо таке невиконання обумовлено форс-мажорними обставинами, то за наявності підтвердних документів компетентного органу відповідної держави на час дії таких обставин відлік 360-денного періоду (періоду, визначеного у висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством) призупиняється;

140.6.5. припинення трудових відносин платника податку з фізичною особою, яка отримала фінансову допомогу від платника податку відповідно до положень колективного договору або за рішенням вищого органу управління платника податку, а сума коштів, отримана як фінансова допомога, залишається неповернутою (повністю або частково);

140.6.6. закінчився граничний строк подання річної фінансової звітності за попередній рік, якщо:

140.6.6.1. платник податку протягом попереднього календарного року сплачував суми боргових зобов'язань пов'язаній особі – нерезиденту, які підлягали оподаткуванню відповідно до підпункту "а" підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу з визначенням бази оподаткування на підставі підпункту "а" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, якщо сума боргових зобов'язань від усіх пов'язаних осіб перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 раза (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів) згідно з підпунктом "б" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

140.6.6.2. у платника податку, який подає річну фінансову звітність вперше, сума сплаченого роялті протягом попереднього календарного року повністю або частково підлягає оподаткуванню;

140.6.7. проведена інвентаризація, за наслідками якої виявлено нестачу товарів, що відповідають критеріям, встановленим підпунктом "г" підпункту 14.1.13 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

140.6.8. закінчився граничний строк для подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу;

140.6.9. сплата лізингових платежів за договором фінансового лізингу з нерезидентом – неплатником податку, якщо предмет лізингу не було ввезено в Україну.

140.7. Сума податкових зобов'язань податкового (звітного) періоду, визначена відповідно до статті 136 та підпунктів 137.1.4, 137.1.7, 137.1.11

пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, в межах її позитивного значення підлягає зменшенню на:

а) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах у зв'язку з наданням фінансової допомоги, у разі її повернення або часткового повернення платнику податку. У разі часткового повернення суми фінансової допомоги сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) кварталу в межах двох податкових (звітних) років, починаючи із податкового (звітного) року, протягом якого платнику податку була повернута сума фінансової допомоги;

б) сплачену суму податку на майно (податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку, плати за землю). Ця сума може бути використана виключно для цілей зменшення податкових зобов'язань, що виникають у зв'язку з виплатою дивідендів протягом будь-якого податкового (звітного) кварталу в межах двох календарних років, починаючи з календарного року, протягом якого був сплачений податок на майно;

в) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах згідно з підпунктом 137.1.7 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу у зв'язку з виплатою коштів (у тому числі переказом на рахунки платника податку, відкриті за кордоном) та/або переданням майна з метою вкладення в об'єкти інвестицій, які розташовуються за межами території України, у разі повернення або часткового повернення платнику податку таких коштів на рахунки в українських банках та/або майна на територію України (або коштів у сумі його вартості на рахунки в українських банках). У разі часткового повернення суми таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Така сума може бути використана без обмеження строком;

г) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах згідно з підпунктом 137.1.11 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу у зв'язку з виплатою коштів та/або переданням майна (у тому числі товарів, необоротних активів), переказаних (переданого) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи – неплатника податку; як внесок у спільну діяльність особі – неплатнику податку; в довірче управління особі – неплатнику податку, у разі повернення або часткового повернення таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) платнику податку. У разі часткового повернення суми таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Така сума може бути використана без обмеження строком;

г) суму податків, сплачених за кордоном у зв'язку з виплатою дивідендів на користь платника податку. Така сума підтверджується довідкою, виданою відповідним компетентним органом держави, резидент

якої виплатив суму дивідендів. Така сума сплаченого податку враховується виключно для зменшення податкового зобов'язання, що виникає у зв'язку з виплатою дивідендів;

д) суму податку, сплаченого у попередніх кварталах протягом податкового (звітного) року у зв'язку із здійсненням виплати, передбаченої підпунктом "в" підпункту 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, в частині, яка була розрахована з суми виплати, що була повернена платнику податку.

140.8. Залишок сум, не врахованих у зменшення податкових зобов'язань відповідно до пункту 140.7 цієї статті протягом установленого ним строку, не переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів.

140.9. Платник податку, який протягом попереднього календарного року сплачував суми боргових зобов'язань пов'язаній особі – нерезиденту, які підлягали оподаткуванню відповідно до підпункту "а" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, здійснює розрахунок перевищення суми боргових зобов'язань над сумою власного капіталу відповідно до підпункту "б" підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу. Якщо сукупна сума боргових зобов'язань від усіх пов'язаних осіб перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 рази (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів), платник податку здійснює перерахунок податкових зобов'язань з податку на виведений капітал. Такий перерахунок здійснюється шляхом застосування ставки, передбаченої підпунктом 139.1.3 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу, до бази оподаткування, яка підлягала оподаткуванню у зв'язку зі здійсненням операцій протягом попереднього календарного року, за ставкою, передбаченою підпунктом 139.1.1 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу. Отримана сума податкових зобов'язань підлягає зменшенню на суму податку, сплачену за наслідками чотирьох кварталів попереднього календарного року за ставкою, передбаченою підпунктом 139.1.1 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу. Перераховані податкові зобов'язання відображаються в податковій декларації згідно з підпунктом 140.6.6 пункту 140.6 цієї статті.

140.10. Якщо операції, які є об'єктом оподаткування відповідно до статті 134 цього Кодексу, повністю або частково здійснюються платником податку – інвестором, який уклав угоду про розподіл продукції відповідно до Закону України "Про угоди про розподіл продукції" з використанням у таких операціях компенсаційної продукції або коштів, отриманих у зв'язку з відчуженням компенсаційної продукції, то платник податку – інвестор повністю або частково не враховує такі операції під час визначення бази оподаткування податком на виведений капітал за відповідний податковий (звітний) період. Порядок застосування цього пункту визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

140.11. Операції, які є об'єктом оподаткування, але не були оподатковані у зв'язку з їх неоформленням або оформленням у спосіб, що призводить до їх неоподаткування, підлягають оподаткуванню за наслідками податкового (звітного) кварталу, протягом якого рішення суду за позовом контролюючого органу про визнання угоди фіктивною або удаваною набрало законної сили. Контролюючий орган має право визначити податкові зобов'язання платнику податку щодо такої неоподаткованої операції із застосуванням штрафу, передбаченого статтею 123 цього Кодексу, виключно на підставі рішення суду, якщо платник податку самостійно не відобразив такі зобов'язання в податковій звітності за податковий (звітний) квартал, протягом якого судове рішення набрало законної сили із самостійним застосуванням платником податку штрафу, шляхом збільшення податкових зобов'язань на відсоток, передбачений пунктом 123.1 статті 123 цього Кодексу. В такому випадку платник податку звільняється від обов'язку нараховувати та сплачувати пеню за період з моменту вчинення операції, до моменту сплати самостійно визначених податкових зобов'язань.

140.12. Під час здійснення з неплатником податку операцій, які є об'єктом оподаткування, в розрахункових документах зазначається код операції. Порядок кодифікації операцій для цілей адміністрування податку на виведений капітал встановлюється Кабінетом Міністрів України спільно з Національним банком України. Порядок зазначення платником податку кодів операцій у розрахункових документах визначається Національним банком України. Порядок надання інформації контролюючому органу про кошти, перераховані платником податку неплатникам податку з групуванням за кодами операцій, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, за погодженням з Національним банком України. При цьому зазначені порядки мають забезпечувати такі умови:

140.12.1. ідентифікація особи як платника здійснюється за ідентифікаційним кодом юридичної особи в ЄДРПОУ;

140.12.2. ідентифікація операції, яка є об'єктом оподаткування, здійснюється за кодом операції, який дає можливість групування інформації за об'єктом оподаткування, базою оподаткування в оподатковуваній операції (виникає база оподаткування чи не виникає), способом визначення бази оподаткування (договірна вартість, звичайна ціна), ставкою податку, яка застосовується до операції, типом отримувача (нерезидент, нерезидент – платник податку, фізична особа, неприбуткова організація, суб'єкт підприємницької діяльності – неплатник податку), способом розрахунків (безготівковий, готівковий, негрошова форма розрахунку). Код операції має відображати інформацію, достатню для визначення ставки податку, яка має бути застосована до відповідної бази оподаткування;

140.12.3. ідентифікація операцій, які не є об'єктом оподаткування, з неплатниками податку здійснюється за єдиним універсальним кодом для всіх таких операцій;

140.12.4. інформація має надаватися в автоматизованому режимі щоденно без ідентифікації особи – неплатника податку, з яким була здійснена операція;

140.12.5. отримана інформація в автоматизованому режимі групується та порівнюється з податковою інформацією з відображенням отриманої інформації та результату порівняння в електронному кабінеті платника податку не пізніше 10 числа третього місяця кварталу, наступного за податковим (звітним) кварталом;

140.12.6. декларація з податку на виведений капітал має використовувати принцип групування операцій за кодами з використанням кодів операцій та забезпечувати можливість формування декларації в електронному кабінеті в автоматичному режимі з наданням платнику податку можливості вносити коригування у випадку необхідності.

140.13. Платник податку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, засобами електронного кабінету надсилає контролюючому органу інформацію про фізичну особу – резидента, який не розрахувався з платником податку, якщо щодо такої заборгованості було прийняте рішення про її прощення (за винятком випадку, коли сума такої прощеної заборгованості не перевищує 25 відсотків мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), установлені на 1 січня податкового (звітного) року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб).

140.14. Якщо платнику податку повністю або частково повернуті кошти або товари, раніше надані платником за наслідками операції, за якою платник податку визначив суму податкових зобов'язань та сплатив відповідну суму до бюджету, або рішення суду про визнання угоди фіктивною чи удаваною скасоване, то сплачена сума податку у відповідній сумі вважається надмірно сплаченою сумою грошових зобов'язань та підлягає поверненню платнику податку відповідно до статті 43 цього Кодексу або за вибором платника податку може враховуватися для зменшення податкового зобов'язання з податку на виведений капітал за поточний чи майбутні податкові (звітні) періоди.

140.15. Якщо платник податку здійснює операції, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал, за рахунок виведеного за кордон капіталу (коштів або майна), який раніше був оподаткований податком на виведений капітал, то податкові зобов'язання за такими операціями не виникають і такі операції не відображаються в податковій звітності.

140.16. Якщо договір фінансового лізингу з нерезидентом-неплатником податку не передбачає ввезення предмету лізингу в Україну, то виплата лізингових платежів прирівнюється до операції зі здійснення інвестицій в об'єкти інвестицій, які знаходяться за межами території України.

140.17. Якщо платник податку здійснює зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу, внаслідок чого припиняються зобов'язання платника податку, за операціями, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, та операціями, що здійснюються у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, то здійснення такого зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу, прирівнюється до здійснення оподаткованої операції із застосуванням ставки, передбаченої статтею 139 цього Кодексу. Проведення заліку зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу прирівнюється до отримання майна та/або коштів, якщо внаслідок таких дій припиняються зобов'язання платника податку зі сплати коштів або вивезення майна за кордон.

140.18. Платник податку – нерезидент (постійне представництво) подає податкову звітність з цього податку за загальними правилами, передбаченими цією статтею.

Стаття 141. Правила оподаткування платників податків – нерезидентів

141.1. Операції платника податку – нерезидента (постійного представництва), що здійснюються або починають здійснюватися на території України, оподатковується за правилами, встановленими цим Кодексом для платників податку – резидентів, з урахуванням такого:

141.1.1. створення постійного представництва (в тому числі створеного до 1 січня 2019 року) з метою оподаткування податком на виведений капітал прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку, а ліквідація постійного представництва прирівнюється до ліквідації платника податку. Операції, які здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом, прирівнюються до операцій, які здійснюються між платником та неплатником;

141.1.2. нерезидент, який реєструється платником податку – нерезидентом (постійне представництво) у зв'язку зі здійсненням операцій на території України, проводить розрахунки за такими операціями виключно через відкриті банківські рахунки в банках на території України. Переказ коштів між банківськими рахунками нерезидента, відкритими в банках на території України (в тому числі банківськими рахунками постійного представництва), та рахунками, відкритими за кордоном, прирівнюється до операцій між платником податку на виведений капітал та неплатником;

141.1.3. переказ нерезидентом коштів на банківський рахунок, відкритий у банку на території України, з рахунка, відкритого за кордоном,

прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку (за винятком сум, перерахованих нерезидентом як компенсація вартості товарів (робіт, послуг), поставлених (виконаних, наданих) постійним представництвом такого нерезидента на користь такого нерезидента (третіх осіб) в рамках будь-якого договору, що виконувався чи виконується нерезидентом з третіми особами, у виконанні якого брало чи бере участь постійне представництво такого нерезидента);

141.1.4. переказ коштів з банківського рахунка, відкритого нерезидентом у банку на території України, на рахунки, відкриті нерезидентом за кордоном, прирівнюється до повернення (виплати) внесків власнику корпоративних прав із застосуванням правил оподаткування, передбачених статтями 134, 136 та підпунктом 137.1.8 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, якщо кошти отримано від продажу розташованого в Україні майна (в тому числі цінних паперів та корпоративних прав, емітованих резидентами), раніше придбаного за кошти, перераховані з рахунків за кордоном;

141.1.5. здійснення операцій, передбачених статтею 134 та операцій у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, платником податку з платником податку – нерезидентом з використанням рахунків, відкритих таким нерезидентом за кордоном, прирівнюється до здійснення операцій з неплатником податку з оподаткуванням таких операцій податком на виведений капітал.

141.2. У випадках, передбачених цим пунктом, нерезидент (створене на території України постійне представництво) провадить діяльність на території України виключно після реєстрації платником податку на виведений капітал. Такими випадками є:

141.2.1. здавання в оренду (лізинг) майна, розташованого на території України;

141.2.2. продаж нерухомого майна, розташованого на території України;

141.2.3. провадження діяльності, під час якої створюється будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт, чи пов'язаної з ними наглядової діяльності, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує шість місяців (якщо відповідно до договору початковий строк не перевищував шість місяців, але фактично або після внесення змін у договір став перевищувати шість місяців, то до бази оподаткування включаються й суми, отримані нерезидентом протягом перших шести місяців);

141.2.4. надання брокерських, комісійних або агентських послуг на користь резидентів, за винятком здійснення операцій із купівлі (продажу) товарів (робіт, послуг) за межами України у нерезидентів (нерезидентам);

141.2.5. здійснення операцій із продажу або іншого відчуження резиденту або нерезиденту, якщо продаж здійснюється на території України, цінних паперів, деривативів або корпоративних прав, емітованих (випущених) юридичною особою, створеною відповідно до законодавства України;

141.2.6. отримання майна (в тому числі цілісних майнових комплексів) від резидентів у межах спільної діяльності або переданих у довірче управління;

141.2.7. укладення угоди про розподіл продукції.

141.3. Вимоги пункту 141.2 цієї статті не застосовуються, якщо нерезидент провадить діяльність через резидента – платника податку, який провадить діяльність за рахунок та за дорученням нерезидента. Вимоги підпункту 141.2.5 пункту 141.2 цієї статті не застосовуються у разі здійснення нерезидентом операцій:

з державними цінними паперами;

з облігаціями місцевих позик;

з борговими цінними паперами, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими гарантіями;

з цінними паперами, які за межами території України розміщені серед нерезидентів або продані нерезидентам через уповноважених агентів – нерезидентів.

Реєстрація нерезидента (постійного представництва) платником податку на додану вартість має наслідком обов'язкову реєстрацію такого нерезидента (постійного представництва) платником податку на виведений капітал незалежно від видів діяльності, які він провадить на території України.

141.4. Платник податку виступає податковим агентом нерезидента, який в порушення вимог пункту 141.2 цієї статті провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента. Платник податку – податковий агент перераховує нерезиденту суму коштів на виконання своїх зобов'язань перед нерезидентом за однією або кількома угодами, за якими нерезидент провадить діяльність на території України, передбачену пунктом 141.2 цієї статті, зменшену на суму податкових зобов'язань такого нерезидента шляхом застосування коефіцієнта 0,8. Утримана сума таких податкових зобов'язань перераховується до відповідного бюджету під час виплати коштів нерезиденту.

141.5. Для цілей застосування міжнародного договору про уникнення подвійного оподаткування податок на виведений капітал є подібним до податку на прибуток підприємств.

141.6. Якщо відповідно до міжнародного договору нерезидент, який провадив діяльність на території України, зареєстрований як платник податку – нерезидент, не підлягає оподаткуванню в Україні або підлягає оподаткуванню за іншою ставкою, то застосування міжнародного договору здійснюється шляхом повернення надмірно сплаченого податку в Україні. Для цілей повернення сплаченого податку нерезидент подає декларацію за правилами, встановленими для резидентів, та подає заяву про повернення сум надмірно сплаченого податку. Порядок повернення надмірно сплаченого податку нерезиденту встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики".

13. Підпункт 165.1.18 пункту 165.1 статті 165 доповнити абзацом такого змісту:

"дивіденди, які нараховуються (сплачуються) на користь платника податку платником податку на виведений капітал, за умови, що така сума дивідендів збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал".

14. У пункті 167.5 статті 167:

1) підпункти 167.5.1 і 167.5.2 викласти в такій редакції:

"167.5.1. 18 відсотків – для пасивних доходів, за винятком дивідендів;

167.5.2. 9 відсотків – для дивідендів, за винятком дивідендів, що виплачуються платником податку на виведений капітал (за умови, що така сума дивідендів збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал), які не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб";

2) підпункт 167.5.4 виключити.

15. У пункті 170.5 статті 170:

1) підпункт 170.5.1 після слів "цього Кодексу" доповнити словами "якщо сума дивідендів не виплачувалася в грошовій або натуральній формі";

2) підпункт 170.5.2 викласти в такій редакції:

"170.5.2. Будь-який резидент, який нараховує дивіденди, включаючи суб'єкта спрощеної системи оподаткування, є податковим агентом під час нарахування дивідендів";

3) підпункт 170.5.3 виключити.

16. В абзаці першому пункту 197.6 статті 197 слова "що належать до складу витрат згідно з правилами оподаткування податком на прибуток підприємств" виключити.

17. Підпункт 3 пункту 292.11 статті 292 викласти в такій редакції:

"3) суми фінансової допомоги, наданої платником податку на виведений капітал, суми фінансової допомоги, наданої неплатником податку на виведений капітал на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з дня її отримання, суми кредитів".

18. У статті 297:

1) підпункт 1 пункту 297.1 викласти в такій редакції:

"1) податку на виведений капітал, за винятком випадків здійснення юридичними особами – платниками єдиного податку з нерезидентами – неплатниками податку на виведений капітал операцій, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу. В такому випадку такі юридичні особи прирівнюються до платників податку на виведений капітал із застосуванням до оподатковуваних операцій правил, передбачених розділом III та статтею 39 цього Кодексу";

2) пункт 297.5 викласти в такій редакції:

"297.5. Платник єдиного податку, який здійснює на користь нерезидента – юридичної особи або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва на території України) будь-які виплати з доходів із джерелом їх походження з України, отриманим таким нерезидентом, здійснює нарахування та сплату податку з доходів нерезидента в порядку, розмірі та у строки, встановлені підрозділом 4¹ розділу XX цього Кодексу. Положення цього абзацу не поширюються на платника єдиного податку у разі, якщо він є особою, прирівняною до платника податку на виведений капітал".

19. У статті 335:

1) в абзаці третьому пункту 335.2 слова "прибуток підприємств" замінити словами "виведений капітал";

2) пункт 335.4 виключити.

20. Статтю 336 виключити.

21. У другому реченні абзацу першого пункту 339.1 статті 339 слова "та розрахунку податку на прибуток" виключити.

22. У розділі XX "Перехідні положення":

1) у підрозділі 4:

абзац перший пункту 1 доповнити реченням такого змісту: "Для цілей цього підрозділу норми розділу III цього Кодексу застосовуються у редакції, що діяла до 1 січня 2019 року";

доповнити підрозділ пунктом 1¹ такого змісту:

"1¹. До 31 грудня 2021 року підрозділ 4¹ цього розділу застосовується:

а) банками за їх рішенням.

Банк, який вирішив продовжувати сплачувати податок на прибуток, повідомляє про своє рішення контролюючому органу до 1 грудня 2018 року. Такий банк починає застосовувати розділ III цього Кодексу з 1 січня 2022 року та продовжує використовувати підрозділ 4¹ цього розділу для цілей, визначених підпунктом "б" цього пункту, до 31 грудня 2025 року;

б) іншими особами для цілей: подання декларації за відповідний податковий (звітний) період 2018 року; подання уточнюючих розрахунків до декларацій за попередні податкові (звітні) періоди; сплати податку з доходу нерезидента у зв'язку з виплатою нерезиденту дивідендів за звітні (податкові) періоди до 31 грудня 2018 року. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, повинен забезпечити можливість платників податку подавати уточнюючі розрахунки до 31 грудня 2022 року, а банкам, що продовжили сплату податку на прибуток підприємств після 1 січня 2019 року, – до 31 грудня 2025 року";

в абзаці першому пункту 16 цифри "2020" замінити цифрами "2019";

в абзаці першому пункту 41 цифри "2025" замінити цифрами "2019";

в абзаці першому у пункту 44 цифри "2021" замінити цифрами "2018";

2) доповнити розділ підрозділом 4¹ такого змісту:

"Підрозділ 4¹. Податок на прибуток підприємств для осіб, визначених підпунктом 1¹ підрозділу 4 цього Кодексу

1. Платники податку

1.1. Платниками податку – резидентами є суб'єкти господарювання – юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім юридичних осіб, які є платниками податку на виведений капітал відповідно до розділу III цього Кодексу, а також ті, які визначені у підпунктах 1.3 та 1.4 цього пункту.

1.2. Платниками податку – нерезидентами є юридичні особи, які утворені відповідно до законодавства інших держав у будь-якій організаційно-правовій формі та отримують доходи з джерелом походження з України від особи, яка не є платником податку на виведений капітал (у тому числі прирівняною до платника податку на виведений капітал), та/або у

вигляді дивідендів, що виплачуються, в тому числі платником податку на виведений капітал, за податкові (звітні) періоди 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 років, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України.

1.3. Не є платниками податку на прибуток неприбуткові підприємства, установи та організації, визначені в пункті 133.4 статті 133 цього Кодексу.

1.4. Не є платниками податку суб'єкти господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV цього Кодексу.

1.5. Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України "Про Національний банк України".

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є:

2.1.1. прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього Кодексу.

Якщо відповідно до цього підрозділу передбачено здійснення коригування шляхом збільшення фінансового результату до оподаткування, то в цьому разі відбувається:

зменшення від'ємного значення фінансового результату до оподаткування (збитку);

збільшення позитивного значення фінансового результату до оподаткування (прибутку).

Якщо відповідно до цього підрозділу передбачено здійснення коригування шляхом зменшення фінансового результату до оподаткування, то в цьому разі відбувається:

збільшення від'ємного значення фінансового результату до оподаткування (збитку);

зменшення позитивного значення фінансового результату до оподаткування (прибутку).

Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період, не перевищує 20 мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім

від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих звітних (податкових) років), визначені відповідно до положень цього підрозділу. Платник податку, в якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період, не перевищує 20 мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього підрозділу, не більше одного разу протягом безперервної сукупності років, у кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу. Про прийняте рішення платник податку зазначає у податковій звітності з цього податку, що подається за перший рік у такій безперервній сукупності років. У подальші роки такої сукупності коригування фінансового результату також не застосовуються (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Якщо у платника, який прийняв рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього підрозділу, в будь-якому наступному році річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період, перевищує 20 мільйонів гривень, такий платник визначає об'єкт оподаткування, починаючи з такого року шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці, визначені відповідно до положень цього підрозділу.

Для цілей цього підпункту до річного доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку, включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи.

Платники податку на прибуток – виробники сільськогосподарської продукції, які обрали річний податковий (звітний) період відповідно до підпункту 5.4.1 підпункту 5.4 пункту 5 цього підрозділу, фінансовий результат до оподаткування за податковий (звітний) період обчислюють шляхом зменшення фінансового результату до оподаткування за минулий звітний рік на фінансовий результат до оподаткування за перше півріччя такого року та збільшення на фінансовий результат до оподаткування за перше півріччя поточного звітного року, що визначені відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

2.1.2. дохід за договорами страхування, визначений згідно з підпунктом 9.1.2 підпункту 9.1 пункту 9 цього підрозділу;

2.1.3. дохід (прибуток) нерезидента, що підлягає оподаткуванню згідно з підпунктом 9.4 пункту 9 цього підрозділу, з джерелом походження з України;

2.1.4. дохід суб'єктів, які здійснюють випуск та проведення лотерей, підлягає оподаткуванню згідно з підпунктом 9.7 пункту 9 цього підрозділу;

2.1.5. дохід операторів, отриманий від букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), крім доходу, отриманого від азартних ігор з використанням гральних автоматів, зменшеного на суму виплачених виплат гравцю, що підлягає оподаткуванню згідно з підпунктом 9.5 пункту 9 цього підрозділу.

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є грошове вираження об'єкта оподаткування, визначеного згідно з пунктом 2 цього підрозділу з урахуванням положень цього Кодексу.

4. Ставки податку

4.1. Базова (основна) ставка податку становить 18 відсотків.

4.2. Під час провадження страхової діяльності юридичних осіб – резидентів одночасно із ставкою податку на прибуток, визначеною у підпункті 4.1 цього пункту, ставки податку на дохід встановлюються у таких розмірах:

4.2.1. 3 відсотки – за договорами страхування від об'єкта оподаткування, що визначається у підпункті 9.1.2 підпункту 9.1 пункту 9 цього підрозділу;

4.2.2. 0 відсотків – за договорами з довгострокового страхування життя, договорами добровільного медичного страхування та договорами страхування у межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема договорами страхування додаткової пенсії, та договорами, визначеними підпунктами 14.1.52, 14.1.52¹, 14.1.52² і 14.1.116 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

4.3. Ставки 0, 4, 6, 12, 15 і 20 відсотків застосовуються до доходів нерезидентів та прирівняних до них осіб із джерелом їх походження з України у випадках, встановлених підпунктом 9.4 пункту 9 цього підрозділу.

4.4. Під час провадження букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино) одночасно зі ставкою податку на прибуток, визначеною у підпункті 4.1 цього пункту, ставка податку на дохід встановлюється у розмірі:

4.4.1. 10 відсотків – від доходу, отриманого від азартних ігор з використанням гральних автоматів;

4.4.2. 18 відсотків – від доходу, отриманого від букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), крім доходу, отриманого від

азартних ігор з використанням гральних автоматів, зменшеного на суму виплачених виплат гравцю.

4.5. Податок на дохід, визначений як об'єкт оподаткування у підпунктах 2.1.2, 2.1.4, 2.1.5 підпункту 2.1 пункту 2 цього підрозділу, є частиною податку на прибуток.

4.6. Під час провадження діяльності з випуску та проведення лотерей встановлюється ставка податку на дохід від суми доходів, визначених підпунктом 2.1.4 підпункту 2.1 пункту 2 цього підрозділу, у розмірі 30 відсотків з урахуванням положень пункту 48 підрозділу 4 цього розділу.

5. Порядок обчислення та сплати податку на прибуток підприємств

5.1. Податок нараховується платником самостійно за ставкою, визначеною пунктом 4 цього підрозділу, від бази оподаткування, визначеної згідно з пунктом 3 цього підрозділу.

5.2. Податок, що підлягає сплаті до бюджету платниками податку, які провадять страхову діяльність, визначається в порядку, передбаченому підпунктом 9.1 пункту 9 цього підрозділу.

5.3. Відповідальність за повноту утримання та своєчасність перерахування до бюджету податку, зазначеного в пункті 57.1¹ статті 57 та підпункті 9.4 пункту 9 підрозділу 4¹ розділу XX цього Кодексу, покладається на платників податку, які здійснюють відповідні виплати.

5.4. Податковими (звітними) періодами для податку на прибуток підприємств, крім випадків, передбачених підпунктом 5.5 цього пункту, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому податкова декларація розраховується наростаючим підсумком. Податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду, крім:

5.4.1. виробників сільськогосподарської продукції, визначеної статтею 209 цього Кодексу (у редакції, що діяла до 1 січня 2017 року), які можуть обрати річний податковий (звітний) період, який починається з 1 липня минулого звітного року і закінчується 30 червня поточного звітного року.

Для цілей оподаткування податком на прибуток до підприємств, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, належать підприємства, дохід яких від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва за попередній податковий (звітний) рік перевищує 50 відсотків загальної суми доходу;

5.4.2. у разі якщо особа ставиться на облік контролюючим органом як платник податку протягом податкового (звітного) періоду, перший податковий (звітний) період розпочинається з дати, на яку припадає початок

такого обліку, і закінчується останнім календарним днем такого податкового (звітного) періоду;

5.4.3. якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого податкового (звітного) періоду), останнім податковим (звітним) періодом вважається період, на який припадає дата ліквідації.

5.5. Річний податковий (звітний) період встановлюється для таких платників податку:

а) платників податку, які зареєстровані протягом податкового (звітного) року (новостворені), що сплачують податок на прибуток на підставі річної податкової декларації за період діяльності у податковому (звітному) році;

б) виробників сільськогосподарської продукції;

в) платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за показниками Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) за попередній річний звітний (податковий) період, не перевищує 20 мільйонів гривень. При цьому до річного доходу від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначеного за показниками Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід), включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи.

5.6. Нерезидент щороку може отримувати від контролюючого органу підтвердження українською мовою щодо сплати податку.

5.7. Платники податку на дохід: суб'єкти, які здійснюють випуск та проведення лотерей, щоквартально сплачують податок на дохід у порядку і в строки, які встановлені для квартального податкового (звітного) періоду з поданням податкової декларації з податку на прибуток.

6. Різниця, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів

6.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму нарахованої амортизації основних засобів або нематеріальних активів відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму уцінки та втрат від зменшення корисності основних засобів або нематеріальних активів, включених до витрат звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної відповідно до національних положень

(стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта;

на суму залишкової вартості окремого об'єкта невиробничих основних засобів або невиробничих нематеріальних активів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта;

на суму витрат на ремонт, реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невиробничих основних засобів чи невиробничих нематеріальних активів, віднесених до витрат відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

6.2. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

на суму розрахованої амортизації основних засобів або нематеріальних активів відповідно до підпункту 6.3 цього пункту;

на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної з урахуванням положень цього пункту, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта;

на суму дооцінки основних засобів або нематеріальних активів у межах попередньо віднесених до витрат уцінки відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму вигід від відновлення корисності основних засобів або нематеріальних активів у межах попередньо віднесених до витрат витрат від зменшення корисності основних засобів або нематеріальних активів відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму первісної вартості придбання або виготовлення окремого об'єкта невиробничих основних засобів або невиробничих нематеріальних активів та витрат на їх ремонт, реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення, у тому числі віднесених до витрат відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у разі продажу такого об'єкта невиробничих основних засобів або нематеріальних активів, але не більше суми доходу (виручки), отриманої від такого продажу.

6.3. Порядок розрахунку амортизації основних засобів або нематеріальних активів для визначення об'єкта оподаткування

6.3.1. Розрахунок амортизації основних засобів або нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених підпунктом 14.1.138 пункту 14.1

статті 14 цього Кодексу, підпунктами 6.3.2 – 6.3.4 підпункту 6.3 цього пункту. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, крім "виробничого" методу.

Для розрахунку амортизації відповідно до положень підпункту 6.3 цього пункту визначається вартість основних засобів та нематеріальних активів без урахування їх переоцінки (уцінки, дооцінки), проведеної відповідно до положень бухгалтерського обліку.

6.3.2. Не підлягають амортизації та проводяться за рахунок відповідних джерел:

вартість гудвілу;

витрати на придбання/самостійне виготовлення невиробничих основних засобів, невиробничих нематеріальних активів;

витрати на ремонт, реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невиробничих основних засобів, невиробничих нематеріальних активів.

Терміни "невиробничі основні засоби", "невиробничі нематеріальні активи" означають відповідно основні засоби, нематеріальні активи, не призначені для використання в господарській діяльності платника податку.

6.3.3. Мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів:

Групи	Мінімально допустимі строки корисного використання, років
група 1 – земельні ділянки	–
група 2 – капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом	15
група 3 – будівлі	20
споруди	15
передавальні пристрої	10
група 4 – машини та обладнання	5
З них:	

електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, комутатори, маршрутизатори, модулі, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації, вартість яких перевищує 2500 гривень	2
група 5 – транспортні засоби	5
група 6 – інструменти, прилади, інвентар, меблі	4
група 7 – тварини	6
група 8 – багаторічні насадження	10
група 9 – інші основні засоби	12
група 10 – бібліотечні фонди, збереження Національного архівного фонду України	–
група 11 – малоцінні необоротні матеріальні активи	–
група 12 – тимчасові (нетитульні) споруди	5
група 13 – природні ресурси	–
група 14 – інвентарна тара	6
група 15 – предмети прокату	5
група 16 – довгострокові біологічні активи	7

Мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів використовуються з урахуванням такого.

У разі коли строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів у бухгалтерському обліку менші мінімально допустимих строків амортизації основних засобів та інших необоротних активів, то для розрахунку амортизації використовуються строки, встановлені цим підпунктом.

У разі коли строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів у бухгалтерському обліку дорівнюють або є більшими, ніж ті, що встановлені цим підпунктом, то для розрахунку амортизації використовуються строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів, встановлені в бухгалтерському обліку.

6.3.4. Строки нарахування амортизації нематеріальних активів:

Групи	Строк дії права користування
група 1 – права користування природними ресурсами (право користування надрами, іншими ресурсами природного середовища, геологічною та іншою інформацією про природне середовище)	Відповідно до правовстановлюючого документа
група 2 – права користування майном (право користування земельною ділянкою, крім права постійного користування земельною ділянкою відповідно до закону, право користування будівлею, право на оренду приміщень тощо)	Відповідно до правовстановлюючого документа
група 3 – права на комерційні позначення (права на торговельні марки (знаки для товарів і послуг), комерційні (фірмові) найменування тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті	Відповідно до правовстановлюючого документа
група 4 – права на об'єкти промислової власності (право на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, сорти рослин, породи тварин, компонування (топографії) інтегральних мікросхем, комерційні таємниці, в тому числі ноу-хау, захист від недобросовісної конкуренції тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті	Відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 5 років

<p>група 5 – авторське право та суміжні з ним права (право на літературні, художні, музичні твори, комп'ютерні програми, програми для електронно-обчислювальних машин, компіляції даних (баз даних), фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті</p>	<p>Відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 2 роки</p>
<p>група 6 – інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо)</p>	<p>Відповідно до правовстановлюючого документа</p>

Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк корисного використання визначається платником податку самостійно, але не може становити менше двох та більше 10 років.

7. Різниці, що виникають при формуванні резервів (забезпечень)

7.1. Забезпечення для відшкодування наступних (майбутніх) витрат

7.1.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму витрат на створення забезпечень (резервів) для відшкодування наступних (майбутніх) витрат (крім забезпечення (резерву) витрат на оплату відпусток працівникам, інших виплат, пов'язаних з оплатою праці, та витрат на сплату єдиного соціального внеску, що нараховується на такі виплати) відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

7.1.2. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

на суму використання створених забезпечень (резервів) витрат (крім забезпечення (резерву) витрат на оплату відпусток працівникам, інших виплат, пов'язаних з оплатою праці, та витрат на сплату єдиного соціального внеску, що нараховується на такі виплати), сформованого відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму коригування (зменшення) забезпечень (резервів) для відшкодування наступних (майбутніх) витрат (крім забезпечення (резерву) на відпустки працівникам, інших виплат, пов'язаних з оплатою праці, та витрат на сплату єдиного соціального внеску, що нараховується на такі виплати), на яку збільшився фінансовий результат до оподаткування відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

7.2. Резерв сумнівних боргів

7.2.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму витрат на формування резерву сумнівних боргів відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму витрат від списання дебіторської заборгованості понад суму резерву сумнівних боргів.

7.2.2. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

на суму коригування (зменшення) резерву сумнівних боргів, на яку збільшився фінансовий результат до оподаткування відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму списаної дебіторської заборгованості (в тому числі за рахунок створеного резерву сумнівних боргів), яка відповідає ознакам, визначеним підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

7.3. Резерви банків та небанківських фінансових установ

7.3.1. Банки та небанківські фінансові установи, крім страхових компаній, недержавних пенсійних фондів, корпоративних інвестиційних фондів та адміністраторів недержавних пенсійних фондів, визнають для оподаткування резерв за активами згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням вимог підпунктів 7.3.2 – 7.3.4 підпункту 7.3 цього пункту.

7.3.2. Використання резерву у зв'язку із припиненням визнання активу згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності не змінює фінансовий результат до оподаткування, крім випадків, визначених підпунктами 7.3.3 та 7.3.4 підпункту 7.3 цього пункту.

7.3.3. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

а) на суму використання резерву для списання (відшкодування) активу, який не відповідає ознакам, визначеним підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

б) на суму використання резерву у зв'язку із припиненням визнання активу при прощенні заборгованості фізичних осіб, які є пов'язаними з таким кредитором або перебувають з таким кредитором у трудових відносинах, або перебували з таким кредитором у трудових відносинах і період між датою припинення трудових відносин таких осіб та датою прощення їхньої заборгованості не перевищує три роки.

Сума використання резерву у зв'язку із припиненням визнання активу при прощенні кредитором заборгованості інших осіб, не визначених підпунктом "б" цього підпункту, не змінює фінансовий результат до оподаткування.

7.3.4. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

а) на суму списання у попередніх звітних періодах активу, який у звітному періоді набув ознак, визначених підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

б) на суму доходів (зменшення витрат) від погашення раніше списаної за рахунок резерву заборгованості, яка не відповідає ознакам, визначеним підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

7.3.5. Коригування фінансового результату до оподаткування у зв'язку зі створенням та використанням банками та небанківськими фінансовими установами резервів (забезпечень), у тому числі за наданими зобов'язаннями з кредитування, гарантіями, поручительствами, акредитивами, акцептами, аваліями, крім резервів, зазначених у попередніх підпунктах цього пункту, здійснюється у порядку, встановленому підпунктом 7.1 цього пункту.

8. Різниці, які виникають при здійсненні фінансових операцій

8.1. Оподаткування процентів за борговими зобов'язаннями

Під борговими зобов'язаннями для цілей цього пункту слід розуміти зобов'язання за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення.

8.2. Для платника податку, у якого сума боргових зобов'язань, визначених у підпункті 8.1 цього пункту, що виникли за операціями з пов'язаними особами – нерезидентами, перевищує суму власного капіталу більш ніж у 3,5 раза (для фінансових установ та компаній, що займаються виключно лізинговою діяльністю, – більш ніж у 10 разів), фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму перевищення нарахованих у бухгалтерському обліку процентів за кредитами, позиками та іншими борговими зобов'язаннями, що виникли за операціями з пов'язаними особами – нерезидентами, над 50 відсотками суми фінансового результату до оподаткування, фінансових витрат та суми амортизаційних відрахувань за даними фінансової звітності звітного (податкового) періоду, в якому здійснюється нарахування таких процентів.

Сума боргових зобов'язань, що виникли за операціями з пов'язаними особами – нерезидентами, та власного капіталу для цілей цього пункту визначається як середнє арифметичне значень боргових зобов'язань, що виникли за операціями з пов'язаними особами – нерезидентами, та власного капіталу на початок та кінець звітного (податкового) періоду з урахуванням процентів, зазначених у підпункті 8.3 цього пункту.

8.3. Проценти, які перевищують суму обмеження, визначеного підпунктом 8.2 цього пункту, які збільшили фінансовий результат до оподаткування, зменшують фінансовий результат до оподаткування майбутніх податкових (звітних) періодів у сумі, зменшеній щорічно

на 5 відсотків від суми процентів, що залишилися не врахованими у зменшення фінансового результату до оподаткування, з урахуванням обмежень, встановлених підпунктом 8.2 цього пункту.

8.4. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

8.4.1. на суму нарахованих доходів від участі в капіталі інших платників податку на прибуток підприємств, платників єдиного податку та на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів, що підлягають виплаті на його користь від інших платників цього податку (крім інститутів спільного інвестування та платників, прибуток яких звільняється від оподаткування відповідно до положень цього Кодексу, у розмірі прибутку, звільненого від оподаткування);

8.4.2. на суму від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років. Положення зазначеного пункту застосовуються з урахуванням пункту 3 підрозділу 4 цього розділу;

8.4.3. на суму уцінки, врахованої у фінансовому результаті до оподаткування у поточному звітному (податковому) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

8.4.4. на суму субсидій, отриманих платником податку – суб'єктом кінематографії України для повернення частини кваліфікованих витрат відповідно до Закону України "Про державну підтримку кінематографії в Україні", здійснених при виробництві (створенні) фільму та включених до складу доходів звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

8.5. Фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується:

8.5.1. у разі здійснення контрольованих операцій у випадках, визначених статтею 39 цього Кодексу, на суму (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу "витягнутої руки", над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях). Норми цього підпункту застосовуються за результатами податкового (звітного) року;

8.5.2. на суму втрат від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, розрахованих за методом участі в капіталі або методом пропорційної консолідації;

8.5.3. на суму 30 відсотків вартості товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг (крім операцій, зазначених у підпункті 8.2 та

підпункті 8.5.4 підпункту 8.5 цього пункту, та операцій, визнаних контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу), придбаних у:

неприбуткових організацій, внесених до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого придбання, крім випадків, коли сума вартості товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг, придбаних у таких організацій, сукупно протягом звітного (податкового) року не перевищує 25 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, та крім бюджетних установ і неприбуткової організації, яка є об'єднанням страховиків, якщо участь страховика в такому об'єднанні є умовою проведення діяльності такого страховика відповідно до закону;

нерезидентів (у тому числі пов'язаних осіб – нерезидентів), зареєстрованих у державах (на територіях), включених до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

нерезидентів, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту "г" підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі податок з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи.

Вимоги цього підпункту не застосовуються платником податку, якщо операція не є контрольованою та сума таких витрат підтверджується платником податку за цінами, визначеними за принципом "витагнутої руки" відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту.

При цьому, якщо ціна придбання товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг перевищує їх ціну, визначену за принципом "витагнутої руки" відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, коригування фінансового результату до оподаткування здійснюється на розмір різниці між вартістю придбання та вартістю, визначеною виходячи з рівня ціни, визначеної за принципом "витагнутої руки";

8.5.4. на суму витрат по нарахуванню роялті (крім операцій, визнаних контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу) на користь нерезидента (в тому числі нерезидента, зареєстрованого у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу), що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за даними фінансової звітності за рік, що передуює звітному (крім суб'єктів господарювання, які провадять діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до Закону України "Про телебачення і

радіомовлення"), а для банків – в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу від операційної діяльності (за вирахуванням податку на додану вартість) за рік, що передує звітному.

Вимоги цього підпункту не застосовуються платником податку, якщо операція не є контрольованою та сума таких витрат підтверджується платником податку за цінами, визначеними за принципом "витягнутої руки", відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту;

8.5.5. на суму витрат по нарахуванню роялті у повному обсязі, якщо роялті нараховані на користь:

а) нерезидента, який не є бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) роялті, за виключенням випадків, коли бенефіціар (фактичний власник) надав право отримувати роялті іншим особам.

Для цілей застосування цього підпункту у випадках, коли резиденти – суб'єкти кінематографії України сплачують роялті нерезидентам за субліцензійними договорами за використання або за надання права на використання аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), а також об'єктів авторського права та/або суміжних прав, що використовуються при виробництві (створенні) аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), такі нерезиденти вважаються бенефіціарними (фактичними) отримувачами (власниками) щодо таких роялті;

б) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності стосовно яких вперше виникли у резидента України.

У разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, в якій вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку.

Вимоги цього підпункту не застосовуються до випадків нарахування суб'єктом кінематографії роялті за використання об'єктів права інтелектуальної власності (фільмів, літературних творів, музичних творів, творів образотворчого мистецтва, фотографічних творів, фонограм, відеограм), крім випадків, коли резидент України – суб'єкт кінематографії, в якого виникли майнові авторські та суміжні права внаслідок створення (виготовлення) ним вказаних творів, якщо він у подальшому передав чи здійснив відчуження майнових авторських або суміжних прав нерезиденту та здійснює нарахування роялті за використання цього об'єкта;

в) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню стосовно роялті в державі, резидентом якої він є;

г) особи, яка сплачує податок у складі інших податків, крім фізичних осіб, які оподатковуються у порядку, встановленому розділом IV цього Кодексу;

г) юридичної особи, яка відповідно до цього Кодексу звільнена від сплати цього податку чи сплачує цей податок за ставкою, іншою, ніж встановлена в підпункті 4.1 пункту 4 цього підрозділу;

8.5.6. на суму відсотків та дооцінки, врахованих у фінансовому результаті до оподаткування у поточному звітному (податковому) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

8.5.7. на суму коштів або вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, безоплатно перерахованих (переданих) протягом звітного (податкового) року неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг (крім неприбуткової організації, яка є об'єднанням страховиків, якщо участь страховика у такому об'єднанні є умовою проведення діяльності такого страховика відповідно до закону, та неприбуткових організацій, до яких застосовуються положення підпункту 8.5.12 підпункту 8.5 цього пункту), у розмірі, що перевищує 4 відсотки оподатковуваного прибутку попереднього звітного року;

8.5.8. на суму перерахованої безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг) особам, що не є платниками податку (крім фізичних осіб), та платникам податку, які оподатковуються за ставкою 0 відсотків відповідно до пункту 44 підрозділу 4 цього розділу, крім безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг), перерахованої неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг, для яких застосовується положення підпункту 8.5.7 підпункту 8.5 цього пункту;

на суму повної або часткової компенсації один раз на календарний рік вартості путівок на відпочинок, оздоровлення та лікування на території України платника податку та/або його дітей віком до 18 років роботодавцем, який є платником податку на прибуток, якщо така компенсація відповідно до цього Кодексу не включається до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу фізичної особи – платника податку на доходи фізичних осіб;

8.5.9. на суму витрат від визнаних штрафів, пені, неустойок, нарахованих відповідно до цивільного законодавства та цивільно-правових договорів на користь осіб, що не є платниками податку (крім фізичних осіб), та на користь платників податку, які оподатковуються за ставкою 0 відсотків відповідно до пункту 44 підрозділу 4 цього розділу;

8.5.10. на суму доходу, отриманого як оплата за товари (роботи, послуги), відвантажені (надані) під час перебування на спрощеній системі оподаткування. Положення цього підпункту не поширюються на платників податків, які були платниками єдиного податку четвертої групи;

8.5.11. на суму витрат, понесених платником податку у поточному звітному періоді за рахунок раніше отриманих субсидій для повернення частини кваліфікованих витрат відповідно до Закону України "Про державну підтримку кінематографії в Україні", але не більше суми такої субсидії, здійснених при виробництві (створенні) фільму та включених до складу витрат поточного звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

8.5.12. на суму коштів або вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, безоплатно перерахованих (переданих) протягом звітного (податкового) року суб'єктам сфери фізичної культури і спорту, а саме дитячо-юнацьким спортивним школам, центрам олімпійської підготовки, школам вищої спортивної майстерності, центрам фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, спортивним федераціям з олімпійських видів спорту, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг у розмірі, що перевищує 8 відсотків оподаткованого прибутку попереднього звітного року.

9. Особливості оподаткування окремих видів діяльності та операцій

9.1. Особливості оподаткування страховика

9.1.1. Страховики сплачують податок на прибуток за ставкою, визначеною відповідно до підпункту 4.1 пункту 4 цього підрозділу, та податок на дохід за ставкою, визначеною відповідно до підпунктів 4.2.1 та 4.2.2 підпункту 4.2 пункту 4 цього підрозділу.

Нарахований страховиком податок на дохід за ставкою, визначеною підпунктом 4.2.1 підпункту 4.2 пункту 4 цього підрозділу, є різницею, яка зменшує фінансовий результат до оподаткування такого страховика.

9.1.2. Об'єкт оподаткування страховика, до якого застосовується ставка, визначена відповідно до підпунктів 4.2.1 та 4.2.2 підпункту 4.2 пункту 4 цього підрозділу, розраховується як сума страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, нарахованих за договорами страхування і співстрахування. При цьому страхові платежі, страхові внески, страхові премії за договорами співстрахування включаються до складу об'єкта оподаткування страховика тільки в розмірі його частки страхової премії, передбаченої договором співстрахування.

Страхові платежі, страхові внески, страхові премії за договорами перестрахування до об'єкта оподаткування, до якого застосовується ставка,

визначена відповідно до підпунктів 4.2.1 і 4.2.2 підпункту 4.2 пункту 4 цього підрозділу, не включаються.

9.1.3. Фінансовий результат до оподаткування страховика збільшується на позитивну різницю між приростом (убутком) сформованих у відповідному звітному періоді відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та/або міжнародних стандартів фінансової звітності страхових резервів (технічних, математичних, належних виплат страхових сум та інших, формування яких передбачено законодавством у сфері страхування, крім тих, що не впливають на формування фінансового результату до оподаткування страховика) (за вирахуванням частки участі перестраховика в страхових резервах) та приростом (убутком) відповідних резервів, розрахованих за методикою, визначеною уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики (за вирахуванням частки участі перестраховика в страхових резервах).

9.1.4. Фінансовий результат до оподаткування страховика зменшується на від'ємну різницю між приростом (убутком) сформованих у відповідному звітному періоді відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та/або міжнародних стандартів фінансової звітності страхових резервів (технічних, математичних, належних виплат страхових сум та інших, формування яких передбачено законодавством у сфері страхування, крім тих, які не впливають на формування фінансового результату до оподаткування страховика) (за вирахуванням частки участі перестраховика в страхових резервах) та приростом (убутком) відповідних резервів, розрахованих за методикою, визначеною уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики (за вирахуванням частки участі перестраховика в страхових резервах).

9.1.5. Коригування фінансового результату до оподаткування у зв'язку із створенням та використанням страховиками інших резервів (забезпечень), ніж зазначені в підпункті 9.1 цього пункту, здійснюється у порядку, встановленому підпунктом 7.1 пункту 7 цього підрозділу.

9.2. Різниці щодо операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів

9.2.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму від'ємного фінансового результату від продажу або іншого відчуження цінних паперів, відображеного у складі фінансового результату до оподаткування звітного (податкового) періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів (загальна сума уцінок цінних паперів перевищує загальну суму їх дооцінок за звітний (податковий) період) (крім державних цінних паперів або облігацій місцевих позик), відображеного у складі фінансового результату до оподаткування звітного (податкового) періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

9.2.2. Фінансовий результат до оподаткування зменшується на суму позитивного фінансового результату від продажу або іншого відчуження цінних паперів, відображеного у складі фінансового результату до оподаткування звітного (податкового) періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

9.2.3. Платники податку окремо визначають загальний фінансовий результат за операціями з продажу або іншого відчуження цінних паперів звітного періоду відповідно до національних або міжнародних стандартів фінансової звітності.

9.2.4. Якщо за результатами звітного періоду отримано від'ємний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів (загальна сума збитків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів з урахуванням суми від'ємного фінансового результату від таких операцій та/або від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів, не врахованих у попередніх податкових періодах, перевищує загальну суму прибутків від таких операцій), сума такого від'ємного значення загального фінансового результату за операціями з продажу або іншого відчуження цінних паперів зменшує загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів наступних податкових (звітних) періодів, що наступають за податковим (звітним) періодом виникнення зазначеного від'ємного значення фінансового результату.

9.2.5. Якщо за результатами звітного періоду платником податку отримано позитивний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів (загальна сума прибутків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів перевищує загальну суму збитків від таких операцій з урахуванням суми від'ємного фінансового результату від таких операцій та/або від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів, не врахованих у попередніх податкових періодах), сума позитивного загального фінансового результату від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів збільшує фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду платника податку.

9.2.6. Положення цього пункту не поширюються на:

а) операції платників податку з розміщення, погашення, викупу та наступного продажу, конвертації цінних паперів власного випуску, а також векселедавців, заставодавців та інших осіб, що видали неемісійний цінний папір, під час видачі та погашення таких цінних паперів;

б) операції РЕПО, операції з врахування векселів, інші операції з цінними паперами, які відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку визнаються кредитними;

в) операції з деривативами.

9.3. Оподаткування прибутку, отриманого платником податку в умовах дії угоди про розподіл продукції, здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених розділом XVIII цього Кодексу.

9.4. Особливості оподаткування нерезидентів

9.4.1. Доходи, отримані нерезидентом із джерелом їх походження з України, оподатковуються в порядку і за ставками, визначеними цим пунктом. Для цілей підпункту 9.4 цього пункту такими доходами є:

а) проценти, дисконтні доходи, що сплачуються на користь нерезидента, в тому числі проценти за позиками та борговими зобов'язаннями, випущеними (виданими) резидентом;

б) дивіденди, які сплачуються резидентом;

в) роялті;

г) фрахт та доходи від інжинірингу;

г) лізингова/орендна плата, що вноситься резидентами або постійними представництвами на користь нерезидента – лізингодавця/орендодавця за договорами оперативного лізингу/оренди;

д) доходи від продажу нерухомого майна, розташованого на території України, яке належить нерезиденту, в тому числі майна постійного представництва нерезидента;

е) прибуток від здійснення операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, деривативів або інших корпоративних прав, визначений відповідно до цього підрозділу;

е) доходи, отримані від провадження спільної діяльності на території України, доходи від здійснення довгострокових контрактів на території України;

ж) винагорода за провадження нерезидентами або уповноваженими ними особами культурної, освітньої, релігійної, спортивної, розважальної діяльності на території України;

з) брокерська, комісійна або агентська винагорода, отримана від резидентів або постійних представництв інших нерезидентів стосовно

брокерських, комісійних або агентських послуг, наданих нерезидентом або його постійним представництвом на території України на користь резидентів;

и) внески та премії на страхування або перестраховування ризиків в Україні (в тому числі страхування ризиків життя) або страхування резидентів від ризиків за межами України;

і) доходи, одержані від діяльності у сфері розваг (крім діяльності з проведення лотереї);

ї) доходи у вигляді благодійних внесків та пожертвувань на користь нерезидентів;

й) інші доходи від провадження нерезидентом (постійним представництвом цього або іншого нерезидента) господарської діяльності на території України, крім доходів у вигляді виручки або інших видів компенсації вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, переданих, виконаних, наданих резиденту від такого нерезидента (постійного представництва), у тому числі вартості послуг із міжнародного зв'язку чи міжнародного інформаційного забезпечення, а також крім субсидій для повернення частини кваліфікованих витрат, передбачених Законом України "Про державну підтримку кінематографії в Україні".

9.4.2. Резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (в тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у підпункті 9.4.1 підпункту 9.4 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 9.4.3 – 9.4.6 та 9.4.11 підпункту 9.4 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з державами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

9.4.3. Прибутки нерезидентів, отримані у вигляді доходів від безпроцентних (дисконтних) облігацій чи казначейських зобов'язань, оподатковуються за ставкою, встановленою підпунктом 4.1 пункту 4 цього підрозділу, з урахуванням того, що:

базою оподаткування є прибуток, який розраховується як різниця між номінальною вартістю безпроцентних (дисконтних) цінних паперів, сплаченою або нарахованою їх емітентом, та ціною їх придбання на первинному чи вторинному фондовому ринку;

з метою здійснення податкового контролю придбання або продаж зазначених у цьому підпункті цінних паперів може здійснюватися від імені та за рахунок нерезидента виключно його постійним представництвом або

резидентом, який працює від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента;

зазначені резидент або постійне представництво нерезидента несуть відповідальність за повноту та своєчасність нарахування та внесення до бюджету податків, що справляються під час виплати нерезиденту доходів від володіння процентними або безпроцентними (дисконтними) цінними паперами. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, встановлює порядок надання резидентами або постійними представництвами нерезидента розрахунку податкових зобов'язань нерезидентів та звітів про справляння та внесення до відповідного бюджету податків, встановлених підпунктом 9.4 цього пункту.

Резиденти, які працюють від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента на ринку процентних або безпроцентних (дисконтних) облігацій чи казначейських зобов'язань, самостійно подають контролюючому органу за своїм місцезнаходженням розрахунок (звіт) про справляння та внесення до відповідного бюджету податків, встановлених підпунктом 9.4 цього пункту.

9.4.4. Сума фрахту, що сплачується резидентом нерезиденту за договорами фрахту, оподатковується за ставкою 6 відсотків у джерела виплати таких доходів за рахунок цих доходів. При цьому:

базою для оподаткування є базова ставка такого фрахту;

особами, уповноваженими справляти податок та вносити його до бюджету, є резидент, який виплачує такі доходи, незалежно від того, чи є він платником податку, а також суб'єктом спрощеного оподаткування.

9.4.5. Страховики або інші резиденти, які здійснюють страхові платежі (страхові внески, страхові премії) та страхові виплати (страхові відшкодування) у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, у тому числі страхування життя на користь нерезидентів, зобов'язані оподатковувати суми, що перераховуються, таким чином:

у межах договорів із обов'язкових видів страхування, за якими страхові виплати (страхові відшкодування) здійснюються на користь фізичних осіб – нерезидентів, а також за договорами страхування у межах системи міжнародних договорів "Зелена карта", а також за договорами страхування пасажирських перевезень цивільної авіації – за ставкою 0 відсотків;

у межах договорів страхування ризиків за межами України, за якими страхові виплати (страхові відшкодування) здійснюються на користь нерезидентів, крім ризиків, зазначених в абзаці другому цього підпункту, – за ставкою 4 відсотки суми, що перераховується, за власний рахунок страховика у момент здійснення перерахування такої суми;

під час укладання договорів страхування або перестрахування ризику безпосередньо із страховиками та перестраховиками-нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких відповідає вимогам, установленим

національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (у тому числі через або за посередництва перестрахових брокерів, які в порядку, визначеному такою національною комісією, підтверджують, що перестраховання здійснено в перестраховика, рейтинг фінансової надійності (стійкості) якого відповідає вимогам, установленим зазначеною національною комісією), а також під час укладання договорів перестраховання з обов'язкового страхування цивільної відповідальності оператора ядерної установки за шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту, – за ставкою 0 відсотків;

в інших випадках, ніж зазначені в абзацах другому – четвертому цього підпункту, – за ставкою 12 відсотків суми таких платежів (виплат) за власний рахунок у момент здійснення перерахування таких виплат.

9.4.6. Резиденти, які здійснюють виплати нерезидентам за виробництво та/або розповсюдження реклами, під час такої виплати сплачують податок за ставкою 20 відсотків суми таких виплат за власний рахунок.

9.4.7. Суми прибутків нерезидентів, які провадять свою діяльність на території України через постійне представництво, оподатковуються в загальному порядку. При цьому таке постійне представництво прирівнюється з метою оподаткування до платника податку, який провадить свою діяльність незалежно від такого нерезидента.

У разі якщо нерезидент провадить свою діяльність в Україні та за її межами і при цьому не визначає прибуток від своєї діяльності, що ведеться ним через постійне представництво в Україні, сума прибутку, що підлягає оподаткуванню в Україні, визначається на підставі складення нерезидентом окремого балансу фінансово-господарської діяльності, погодженого з контролюючим органом за місцезнаходженням постійного представництва, з урахуванням вимог, визначених статтею 39 цього Кодексу.

У разі неможливості визначити шляхом прямого підрахування прибуток, отриманий нерезидентами з джерелом його походження з України, оподатковуваний прибуток визначається контролюючим органом як різниця між доходом та витратами, визначеними шляхом застосування до суми отриманого доходу коефіцієнта 0,7 з урахуванням вимог, визначених статтею 39 цього Кодексу.

9.4.8. Резиденти, які надають агентські, довірчі, комісійні та інші подібні послуги з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок і на користь тільки певного нерезидента (в тому числі проведення переговорів щодо суттєвих умов та/або укладення договорів з іншими резидентами від імені і на його користь), під час виплати такому нерезиденту утримують і перераховують до відповідного бюджету податок із доходу, отриманого таким нерезидентом із джерел в Україні, визначений у порядку, передбаченому для оподаткування прибутків нерезидентів, що провадять діяльність на території України через своє постійне представництво. При

цьому такі резиденти не підлягають додатковій реєстрації в контролюючих органах як платники податку.

Положення цього підпункту не поширюються на випадки надання резидентами агентських, довірчих, комісійних та інших подібних посередницьких послуг з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок і на користь нерезидентів у випадку, якщо вони надають зазначені послуги в рамках своєї основної (звичайної) діяльності.

9.4.9. Під час укладання договорів з нерезидентами не дозволяється включення до них податкових застережень, згідно з якими підприємства, що виплачують доходи, беруть на себе зобов'язання щодо сплати податків на доходи нерезидентів.

Суми податку на прибуток, отриманий з іноземних джерел, що сплачені суб'єктами господарювання за кордоном, зараховуються під час сплати ними податку в Україні. При цьому зарахуванню підлягає сума податку, розрахована за правилами, встановленими цим підрозділом.

Розмір зарахованих сум податку з іноземних джерел протягом податкового (звітного) періоду не може перевищувати суми податку, що підлягає сплаті в Україні таким платником податку протягом такого періоду.

Не підлягають зарахуванню у зменшення податкових зобов'язань такі податки, сплачені в інших державах:

- податок на капітал/майно та приріст капіталу;

- поштові податки;

- податки на реалізацію (продаж);

інші непрямі податки незалежно від того, підпадають вони під категорію прибуткових податків чи оподатковуються іншими податками згідно із законодавством іноземних держав.

Зарахування сплачених за митним кордоном України сум податку здійснюється за умови подання письмового підтвердження контролюючого органу іншої держави щодо факту сплати такого податку та за наявності чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування доходів.

9.4.10. Не підлягають оподаткуванню доходи, отримані нерезидентами у вигляді процентів або доходу (дисконту) на державні цінні папери або облігації місцевих позик, або боргові цінні папери, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими гарантіями, або у вигляді інших доходів за державними цінними паперами, що виплачуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, або у вигляді процентів, сплачених нерезидентам за отримані державою або до бюджету Автономної Республіки Крим чи міського бюджету позики (кредити або зовнішні запозичення), які відображаються в Державному бюджеті України або місцевих бюджетах чи

кошторисі Національного банку України, або за кредити (позики), які отримані суб'єктами господарювання та виконання яких забезпечено державними або місцевими гарантіями.

9.4.11. Доходи нерезидентів у вигляді процентів за позиками або фінансовими кредитами, наданими резидентам, оподатковуються за ставкою в розмірі 5 відсотків у джерела виплати таких доходів та за рахунок таких доходів з одночасним дотриманням таких умов:

а) кошти, надані нерезидентом за позикою або фінансовим кредитом, залучені ним шляхом розміщення іноземних боргових цінних паперів на іноземній фондовій біржі, що входить до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України;

б) кошти, надані нерезидентом за позикою або фінансовим кредитом, залучені з метою надання (прямо або опосередковано) резиденту позики або фінансового кредиту;

в) нерезидент, якому виплачуються проценти, та/або уповноважена ним особа (якщо проценти виплачуються через таку особу) не є резидентами юрисдикцій, які на дату розміщення нерезидентом іноземних боргових цінних паперів включені до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу.

9.5. Особливості оподаткування букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино)

9.5.1. Суб'єкти, що здійснюють букмекерську діяльність, організацію та проведення азартних ігор (у тому числі казино), одночасно з податком на прибуток за ставкою, визначеною підпунктом 4.1 пункту 4 цього підрозділу, сплачують податок на дохід за ставками, визначеними підпунктами 4.4.1, 4.4.2 підпункту 4.4 пункту 4 цього підрозділу.

Нарахований суб'єктом, що здійснює букмекерську діяльність, організацію та проведення азартних ігор (у тому числі казино), податок на дохід за ставками, визначеними підпунктами 4.4.1, 4.4.2 підпункту 4.4 пункту 4 цього підрозділу, не є різницею та не зменшує фінансовий результат до оподаткування такого суб'єкта.

9.6. Особливості оподаткування інститутів спільного інвестування та суб'єктів недержавного пенсійного забезпечення

9.6.1. Звільняються від оподаткування кошти спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо).

9.6.2. Звільняються від оподаткування суми коштів у вигляді внесків, які надходять до платників податку, що здійснюють недержавне пенсійне забезпечення відповідно до закону, від вкладників пенсійних фондів, вкладників пенсійних депозитних рахунків та осіб, які уклали договори страхування відповідно до Закону України "Про недержавне пенсійне забезпечення", а також осіб, які уклали договори страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника недержавного пенсійного фонду відповідно до зазначеного Закону.

9.7. Особливості оподаткування суб'єктів, які здійснюють випуск та проведення лотерей

Дохід суб'єктів, які здійснюють випуск та проведення лотерей, від операцій з випуску та проведення лотерей підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною підпунктом 4.6 пункту 4 цього підрозділу.

Прибуток суб'єктів, що здійснюють випуск та проведення лотерей, від здійснення іншої діяльності, яка не пов'язана із випуском та проведенням лотерей, нараховується та сплачується за правилами цього підрозділу за базовою (основною) ставкою податку.

Нарахований суб'єктами, що здійснюють випуск та проведення лотерей, податок на дохід за ставкою, визначеною підпунктом 4.6 пункту 4 цього підрозділу, не є різницею та не зменшує фінансовий результат до оподаткування такого суб'єкта.

10. Звільнення від оподаткування

10.1. Звільняється від оподаткування прибуток підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями осіб з інвалідністю і є їх повною власністю, отриманий від продажу (постачання) товарів, виконання робіт і надання послуг, крім підакцизних товарів, послуг із поставки підакцизних товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку здійснювати постачання товарів від імені та за дорученням іншої особи без передачі права власності на такі товари, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість осіб з інвалідністю, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій осіб з інвалідністю мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який видається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні".

У разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до цього Кодексу.

Підприємства та організації, на які поширюється дія цього підпункту, реєструються у відповідному контролюючому органі в порядку, передбаченому для платників цього податку.

10.2. На період підготовки до зняття і зняття з експлуатації енергоблоків Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему звільняється від оподаткування прибуток Чорнобильської АЕС, якщо такі кошти використовуються на фінансування робіт з підготовки до зняття і зняття Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему.

У разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до цього Кодексу.

10.3. Звільняється від оподаткування прибуток підприємств, отриманий за рахунок міжнародної технічної допомоги або за рахунок коштів, які передбачаються в державному бюджеті як внесок України до Чорнобильського фонду "Укриття" для реалізації міжнародної програми – Плану здійснення заходів на об'єкті "Укриття" відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду "Укриття" в Україні, для подальшої експлуатації, підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації, перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему та забезпечення соціального захисту персоналу Чорнобильської АЕС.

У разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до цього Кодексу".

3) доповнити розділ підрозділом 4² такого змісту:

"Підрозділ 4². Особливості справляння податку на виведений капітал

1. До 31 грудня 2018 року платники податку на прибуток підприємств, зареєстровані в контролюючих органах станом на 1 грудня 2018 року (крім осіб, зазначених у підпункті "а" пункту 1¹ підрозділу 4 цього розділу), включаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, до Реєстру платників податку на виведений

капітал. Банки, які продовжили сплату податку на прибуток підприємств після 1 січня 2019 року та зареєстровані платниками цього податку в контролюючих органах станом на 1 грудня 2021 року, включаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, до Реєстру платників податку на виведений капітал до 31 грудня 2021 року.

2. Починаючи з 1 січня 2019 року суми переплат з податку на прибуток підприємств можуть бути використані платниками податків в рахунок зменшення грошових зобов'язань з податку на виведений капітал та/або підлягають поверненню платнику податку в порядку, встановленому статтею 43 цього Кодексу. Суми переплат, що виникли у зв'язку зі сплатою авансових внесків під час виплати дивідендів відповідно до пункту 57.1¹ статті 57 цього Кодексу, враховуються виключно у зменшення податкових зобов'язань з податку на виведений капітал, що виникають у зв'язку із здійсненням операцій, передбачених підпунктом 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу.

Для цілей цього пункту під переплатами з податку на прибуток підприємств розуміється сума перевищення фактично сплачених (що підтверджується розрахунковими документами) протягом звітного (податкового) періоду платежів з податку на прибуток підприємств (включаючи всі види авансових внесків, надмірно або помилково сплачені суми, в тому числі такі, що сплачені за місцезнаходженням філій) над сумою нарахованого податку (що підтверджується декларацією з податку на прибуток підприємств за відповідний податковий (звітний) період) за будь-який податковий (звітний) період до 1 січня 2019 року (для банків, які продовжили сплату податку на прибуток підприємств після 1 січня 2019 року, – за будь-який податковий (звітний) період до 1 січня 2022 року). Суми грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням – рішенням, не враховуються для цілей визначення суми переплати з податку на прибуток підприємств, за винятком сум грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням – рішенням, яке було скасоване в адміністративному або судовому порядку.

3. Сума дивідендів та/або нерозподілена сума прибутку від спільної діяльності, що виплачується за звітні (податкові) періоди 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 років (для банків, які продовжили сплату податку на прибуток підприємств після 1 січня 2019 року, – за звітні (податкові) періоди 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 років):

а) що не перевищує загальну суму позитивних значень об'єктів оподаткування, задекларованих у податкових деклараціях за 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 роки (для банків, які продовжили сплату податку на прибуток після 1 січня 2019 року, – задекларованих у податкових деклараціях за 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 роки), не є об'єктом обкладення податком на виведений капітал;

б) що перевищує разом з уже сплаченими дивідендами за п'ять років загальну суму позитивних значень об'єктів оподаткування, задекларованих в податкових деклараціях за такі роки, підлягає обкладенню податком на виведений капітал.

4. У разі нецільового використання вивільнених коштів платником податку відповідно до пункту 41 підрозділу 4 цього розділу їх сума для цілей справляння податку на виведений капітал прирівнюється до операції з виплати дивідендів з оподаткуванням за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено зазначене порушення. Штрафні (фінансові) санкції (штрафи) та пеня застосовуються відповідно до цього Кодексу.

5. З метою визначення угод, боргові зобов'язання за якими виникли до 1 січня 2019 року, операції за якими підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал, платники податку здійснюють розрахунок співвідношення станом на 1 січня 2019 року суми боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пеню) та власного капіталу на початок календарного року. Під час розрахунку враховується сума отриманих усіх кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, суми зобов'язань, що виникли за депозитами, операціями РЕПО, договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, від однієї юридичної особи та/або від інших юридичних осіб, гарантованих однією юридичною особою, стосовно іншої юридичної особи. Під час розрахунку не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам, а також суми, отримані під державні гарантії за рішенням Кабінету Міністрів України. Якщо внаслідок розрахунку сума боргових зобов'язань перевищує суму власного капіталу більше ніж у 1,5 раза (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 5 разів), починаючи з 1 січня 2019 року операції за такими угодами, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до розділу III цього Кодексу, підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал. Для банків, які продовжили сплату податку на прибуток підприємств після 1 січня 2019 року, зазначене правило застосовується до заборгованості, що виникла станом на 1 січня 2022 року.

6. Починаючи з 1 січня 2019 року операції, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до розділу III цього Кодексу, які здійснюються платниками податку на виведений капітал, підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал, у тому числі за тими угодами, що були оформлені до 1 січня 2019 року (для банків, які

продовжили сплату податку на прибуток підприємств після 1 січня 2019 року, – в тому числі за тими угодами, що були оформлені до 1 січня 2022 року)".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2019 року, крім абзацу шостого підпункту 1 і абзацу третього підпункту 3 пункту 22 розділу I та пункту 2 розділу II цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**